

INŠTITUT ZA JAVNE SLUŽBE

PRIMERJALNA ANALIZA IZVAJANJA OBVEZNIH OBČINSKIH GOSPODARSKIH JAVNIH SLUŽB VARSTVA OKOLJA

I. FAZA PROJEKTNE NALOGE

PRIMERJALNA ANALIZA IZVAJANJA GOSPODARSKE JAVNE SLUŽBE OSKRBE S PITNO VODO ZA LETO 2015

Ljubljana, marec 2017

Celovite rešitve za javne službe

Naslov:	PRIMERJALNA ANALIZA IZVAJANJA OBVEZNIH OBČINSKIH GOSPODARSKIH JAVNIH SLUŽB VARSTVA OKOLJA – I. faza projektne naloge
Naročnik:	Gospodarska zbornica Slovenije, Zbornica komunalnega gospodarstva, Dimičeva ulica 13, Ljubljana
Oznaka pogodbe:	651-2120-2016
Izvajalec:	Inštitut za javne službe, Slovenska cesta 56, Ljubljana
Vodja projekta:	mag. Stanka Cerkvenik
Delovna skupina:	Marko Fatur, ZKG-delovna komisija za oskrbo s pitno vodo; mag. Marko Cvikl, ZKG-delovna komisija za odvajanje in čiščenje odpadnih voda; Drago Dervarič, ZKG-delovna komisija za ravnanje z odpadki; Antun Gašparac, ZKG-komisija za ekonomiko
Spremljevalna skupina:	Miran Lovrič, GZS Zbornica komunalnega gospodarstva; Leo Kremžar, Skupnost občin Slovenije; Jože Kobe, Združenje mestnih občin Slovenije; Robert Smrdelj, Združenje občin Slovenije

Inštitut za javne službe
mag. Stanka Cerkvenik
strokovna direktorica

INŠTITUT ZA JAVNE SLUŽBE
Slovenska cesta 56, 1000 LJUBLJANA

VSEBINA

UVOD	3
Namen in cilj projektne naloge	4
Protokol o sodelovanju	4
Metodološka pojasnila	4
PRIMERJALNA ANALIZA - BENCHMARKING	6
Izhodišča in cilji primerjalne analize	7
Uporabnost primerjalne analize na področju gospodarskih javnih služb	8
PRIMERJALNA ANALIZA IZVAJANJA GOSPODARSKE JAVNE SLUŽBE OSKRBE S PITNO	10
Področja primerjalne analize izvajanja oskrbe s pitno vodo	11
Pridobivanje podatkov in rezultati primerjalne analize	12
Podatki o izvajalcih oskrbe s pitno vodo, vključenih v primerjalno analizo	12
Reprezentativnost primerjalne analize za področje oskrbe s pitno vodo	13
KLJUČNI KRITERIJI IZVAJANJA OSKRBE S PITNO VODO	17
Splošna določila glede oblikovanja cen javnih storitev	18
Primerjalna analiza stroškov izvajanja javne službe oskrbe s pitno vodo	20
Primerjalna analiza stroškov javne infrastrukture - omrežnine	20
Stroškovna razvrstitev izvajalcev glede na ključne kriterije izvajanja oskrbe s pitno vodo	22
Primerjalna analiza stroškov opravljanja storitev javne službe oskrbe s pitno vodo - vodarine	25
Primerjalna analiza skupnih stroškov izvajanja javne službe	29
Primerjava stroškov oskrbe s pitno vodo v letih 2014 in 2015	30
Ključni kriteriji – povzetek analize vpliva na stroške oskrbe s pitno vodo	31
POJASNJEVALNI KRITERIJI IZVAJANJA OSKRBE S PITNO VODO	32
Prostorska urejenost oskrbe s pitno vodo	33
Kakovost in zanesljivost oskrbe s pitno vodo	40
Trajnostna naravnost in stroškovna učinkovitost	44
Pojasnjevalni kriteriji – povzetek analize vpliva na stroške oskrbe s pitno vodo	47
ZAKLJUČNE UGOTOVITVE	48

UVOD

Konec leta 2012 je bila odpravljena dolgoletna zamrznitev cen komunalnih storitev in uveljavljena Uredba o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja¹ - v nadaljevanju Uredba MEDO. Z uredbo je uveden nov način oblikovanja cen komunalnih storitev, pristojnost določanja cen pa prenesena na občine, ki so kot odgovorne za zagotavljanje občinskih gospodarskih javnih služb postale tudi regulatorni organ za potrjevanje cen komunalnih storitev.

Bistvo regulacije je določiti ceno, ki krije upravičene stroške izvajanja storitev in zagotavlja trajnostno poslovanje izvajalcev. Uredba MEDO je kot podlago za določanje upravičenih cen komunalnih storitev uvedla povprečne cene na primerljivih območjih, ki jih opredeli pristojno ministrstvo in pri tem upošteva zlasti geografske, poselitvene in oskrbovalne značilnosti območja. Podatki o cenah na primerljivih območjih naj bi služili občinam za presojo upravičenih cen storitev na njihovem območju. Glede na to, da so podatki podlaga za primerjavo in sprejem cen, je izrednega pomena, da so primerjalna območja opredeljena na strokovno ustreznih osnovah.

Izvajanje javnih storitev je zelo lokalno pogojeno ter odvisno od številnih naravnih in tehnično-tehnoloških pogojev, zato mora regulacija temeljiti na analizi učinkovitosti izvajanja dejavnosti, pri čemer niso upoštevani le stroški, temveč tudi pogoji izvajanja. Stroškovna zahtevnost oskrbovalnih sistemov na območju posamezne občine vpliva na povprečno lastno ceno izvajanja storitve v občini. Glede na to je pomembna povezava tehničnih oz. oskrbovalnih in ekonomskih elementov, ki zagotavlja celovitejšo primerjavo izvajanja javnih storitev in poslovanja izvajalcev gospodarskih javnih služb. Tovrstno celovito vrednotenje učinkovitosti izvajanja dejavnosti omogoča primerjalna analiza (*ang. benchmarking*), ki izvajalcem javnih služb omogoča izboljšanje njihovega poslovanja, občinam pa pomaga pri odgovoru na ključno vprašanje, kateri stroški in v kolikšni višini so dejansko upravičeni.

Zbornica komunalnega gospodarstva je zato konec leta 2014 začela s projektom Primerjalne analize izvajanja obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja, ki jo izvaja Inštitut za javne službe. Temeljni namen je analizirati podatke o ključnih oskrbovalnih pogojih in stroških izvajanja storitev javnih služb varstva okolja za posamezne izvajalce in občinam zagotoviti ustrežnejšo strokovno podlago za presojo upravičenih cen, izvajalcem pa možnosti za izboljšanje poslovanja.

Primerjalna analiza ni enkratni proces, za dolgoročno izboljšanje in preglednost poslovanja je potreben sistematičen, kontinuiran proces merjenja in primerjanja. Zbornica komunalnega

¹ Uredba o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja, Uradni list RS, št. 87/2012 in 109/2012.

gospodarstva je zato po zaključku primerjalne analize za leto 2013 nadaljevala s primerjalno analizo izvajanja javne službe oskrbe s pitno vodo za leti 2014 in 2015.

NAMEN IN CILJ PROJEKTNE NALOGE

Temeljni namen projektne naloge je pridobiti in analizirati podatke o ključnih oskrbovalnih pogojih in stroških izvajanja javne službe oskrbe s pitno vodo za posamezne izvajalce za leto 2015 in tako zagotoviti kontinuirano primerjavo pogojev izvajanja oskrbe s pitno vodo v slovenskem prostoru.

Cilj projektne naloge je razvrstitev izvajalcev oskrbe s pitno vodo v skupine na podlagi ključnega parametra ter primerjalno prikazati in analizirati, kako posamezni izvajalci v letu 2015 dosegajo izbrane pojasnjevalne parametre, ki vplivajo na višino stroškov in pojasnjujejo pozicioniranje posameznega izvajalca v primerljivi skupini.

PROTOKOL O SODELOVANJU

Protokol o sodelovanju pri projektni nalogi so skupaj z Zbornico komunalnega gospodarstva podpisale Skupnost občin Slovenije, Združenje občin Slovenije ter Združenje mestnih občin Slovenije. Podpisnice protokola so se zavezale, da si bodo prizadevale za pridobitev potrebnih podatkov za izvedbo primerjalne analize in pri svojih članicah spodbujale uporabo rezultatov analize.

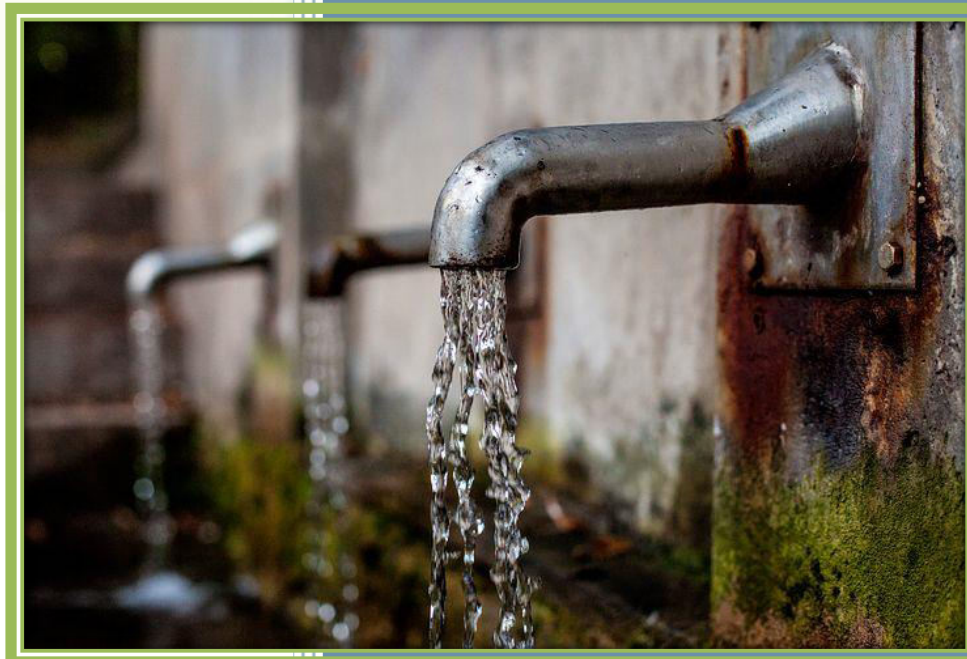
METODOLOŠKA POJASNILA

Primerjalna analiza je metodološko prilagojena posebnostim javnih služb in potrebam presoje upravičenosti cen. Izvajalci izvajajo storitve v različnih oskrbovalnih pogojih, ki vplivajo na stroške. Za namene presoje upravičenosti cen je zato najbolj ustrezna primerjalna analiza po parametru, ki statistično kaže največjo povezanost s stroški izvajanja storitve. Odstopanje od ključnega parametra je analizirano s pomočjo pojasnjevalnih parametrov s področja kakovosti, zanesljivosti in učinkovitosti izvajanja storitev.

Ključni in pojasnjevalni parametri so bili oblikovani v okviru delovne skupine projekta, ki jo sestavljajo predsedniki področnih odborov ZKG, in potrjeni v okviru spremljevalne skupine projekta, ki jo sestavljajo predstavniki ZKG, SOS, ZOS in ZMOS. Pri opredelitvi ključnih in pojasnjevalnih parametrov so bile smiselno upoštewane ugotovitve Primerjalne analize izvajanja komunalnih storitev, ki je bila v okviru Zbornice komunalnega gospodarstva izvedena za storitve posameznih javnih služb varstva okolja (ZKG 2008, 2010), simulacije oblikovanja primerljivih območij izvedenih v okviru delovne skupine MOP ter veljavna metodologija za oblikovanje cen.

V skladu s sklepom spremljevalne skupine so v poročilu izvajalci označeni z oznakami. Poročilo je z navedbo oznake posredovano posameznim izvajalcem, ki so sodelovali v primerjalni analizi, in občinam, za katere izvajajo javno službo.

PRIMERJALNA ANALIZA - BENCHMARKING

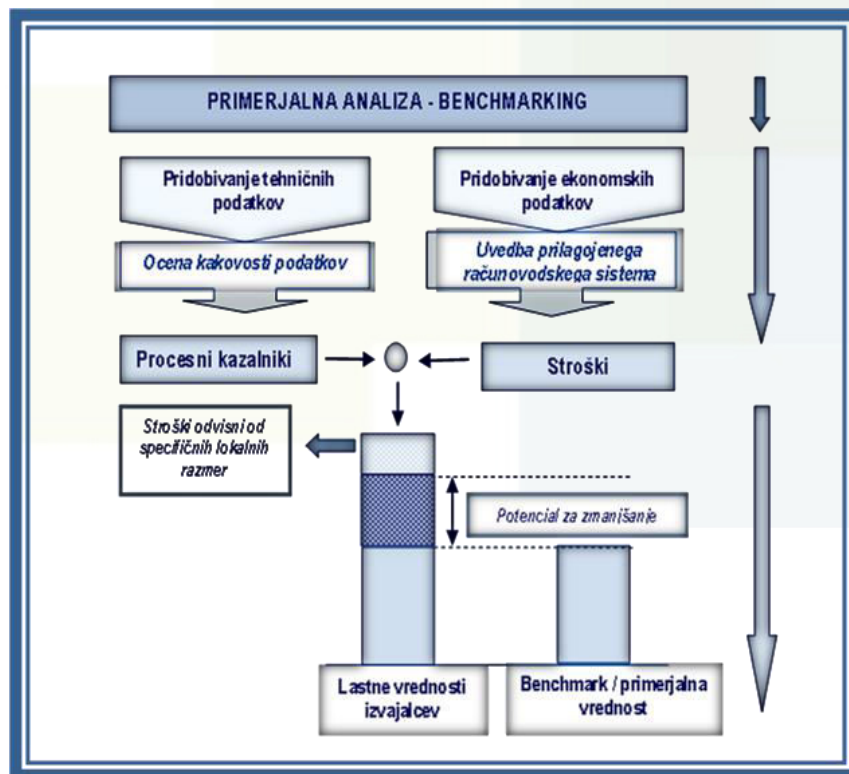
PRIMERJALNA ANALIZA - BENCHMARKING

IZHODIŠČA IN CILJI PRIMERJALNE ANALIZE

Primerjalno analizo (*ang. benchmarking*) lahko opredelimo kot sistematičen, kontinuiran proces merjenja in primerjanja poslovnih procesov podjetja z najboljšimi zaradi njihovega izboljšanja. Na kratko bi lahko povzeli, da gre za iskanje najboljših panožnih praks, ki vodijo k odličnejšim rezultatom.

Slika 1

Shema primerjalne analize

Vir: Cerkenik, S.: Primerjalna analiza (benchmarking) kot osnova za presojo učinkovitosti izvajanja gospodarskih javnih služb – uporaba v evropskih državah, 2012.

Cilj primerjalne analize je predvsem ugotoviti, kako učinkovit je posamezni izvajalec in na katerih področjih lahko svoje poslovanje še izboljša. Namen primerjalne analize ni ugotavljati, koliko so drugi izvajalci boljši, temveč kako drugi izvajalci določene aktivnosti izvajajo učinkovitejše. Primerjalna analiza omogoča:

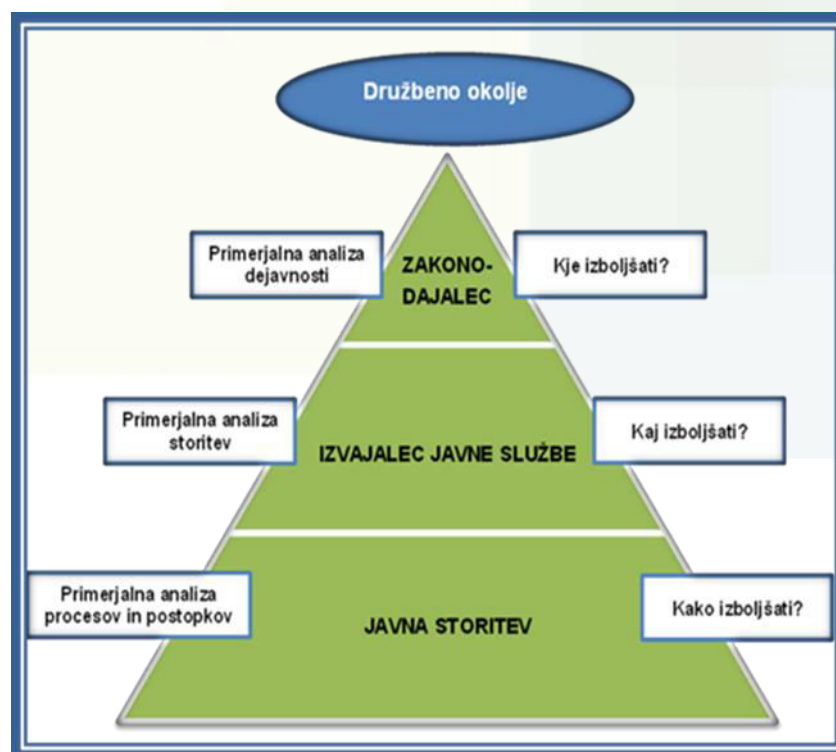
- analizo kakovosti in učinkovitosti izvajanja dejavnosti posameznih izvajalcev,
- primerjavo in pozicioniranje posameznega izvajalca glede na ostale izvajalce,
- ugotavljanje odstopanja posameznega izvajalca,
- identifikacijo razlogov za odstopanje in možnosti za izboljšanje.

UPORABNOST PRIMERJALNE ANALIZE NA PODROČJU GOSPODARSKIH JAVNIH SLUŽB

Zagotavljanje javnih storitev poteka v nekonkurenčnem okolju in izvajalci so v svojem organizacijskem okviru pogosto podvrženi različnim tržnim nepravilnostim ter vplivu državne in lokalne politike. Odsotnost konkurenčnih mehanizmov, ki bi zagotavljali samoregulacijo javnih služb, zahteva, da so v javnem sektorju prisotni posebni mehanizmi regulacije, ki naj bi preprečili izkoriščanje monopolnega položaja ter spodbujali zmanjševanje stroškov in učinkovito izvajanje javnih storitev. V praksi se primerjalna analiza vse bolj uveljavlja tudi v javnem sektorju kot orodje za celovito ugotavljanje učinkovitosti izvajanja.

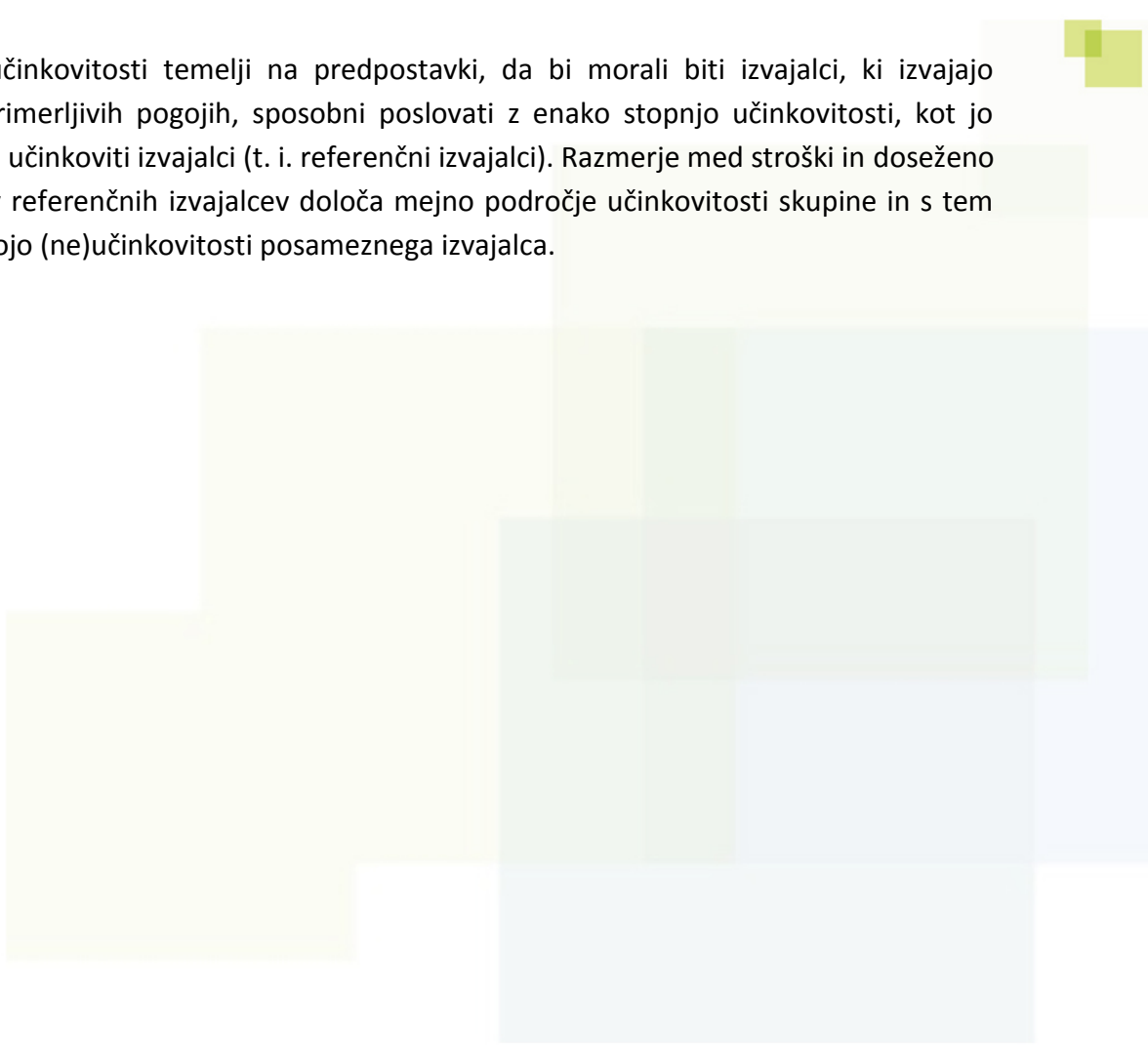
Slika 2

Ravni primerjalne analize na področju gospodarskih javnih služb

Vir: Cerkenik, S.: Primerjalna analiza (*benchmarking*) kot osnova za presojo učinkovitosti izvajanja gospodarskih javnih služb – uporaba v evropskih državah, 2012.

Primerjalna analiza je sistematičen proces merjenja in primerjanja tehničnih in ekonomskih parametrov, ki jih pri zagotavljanju javnih storitev dosegajo posamezni izvajalci. S pomočjo primerjalne analize se tako ustvarja navidezno konkurenčno okolje. Primerjava in pozicioniranje posameznega izvajalca glede na ostale izvajalce v primerljivi skupini omogoča vrednotenje izvajanja posameznega izvajalca z vidika učinkovitosti, kakovosti in zanesljivosti. Korist je obojestranska. Lokalne skupnosti lahko s pomočjo primerjalne analize presodijo, ali so stroški izvajanja javnih storitev optimalni in upravičeni, izvajalci pa lahko s pomočjo primerjalne analize prepoznajo možnosti za izboljšanje učinkovitosti ter zmanjšanje stroškov poslovanja.

Proučevanje učinkovitosti temelji na predpostavki, da bi morali biti izvajalci, ki izvajajo dejavnost v primerljivih pogojih, sposobni poslovati z enako stopnjo učinkovitosti, kot jo dosegajo drugi učinkoviti izvajalci (t. i. referenčni izvajalci). Razmerje med stroški in doseženo ravno storitev referenčnih izvajalcev določa mejno področje učinkovitosti skupine in s tem merilo za presojo (ne)učinkovitosti posameznega izvajalca.

PRIMERJALNA ANALIZA IZVAJANJA OSKRBE S PITNO VODO

PRIMERJALNA ANALIZA IZVAJANJA GOSPODARSKE JAVNE SLUŽBE OSKRBE S PITNO VODO ZA LETO 2015

PODROČJA PRIMERJALNE ANALIZE IZVAJANJA OSKRBE S PITNO VODO

Za izvedbo primerjalne analize je bil izdelan anketni vprašalnik, ki poleg osnovnih podatkov o izvajalcu javne službe vključuje naslednja ključna področja:

- splošne podatke o izvajanju javne službe oskrbe s pitno vodo;
- podatke o vodnih virih in oddaji vode iz vodovodnih sistemov v upravljanju;
- karakteristične podatke o izvajanju javne službe;
- podatke o postopkih obdelave in priprave vode;
- podatke o zaposlenih;
- podatke o področjih zunanjega izvajanja;
- podatke o poslovanju na ravni podjetja in dejavnosti oskrbe s pitno vodo;
- kalkulacijo cen storitve oskrbe s pitno vodo;
- podatke o obračunski, potrjeni in zaračunani ceni storitve oskrbe s pitno vodo.

Slika 3

Področja primerjalne analize izvajanja oskrbe s pitno vodo

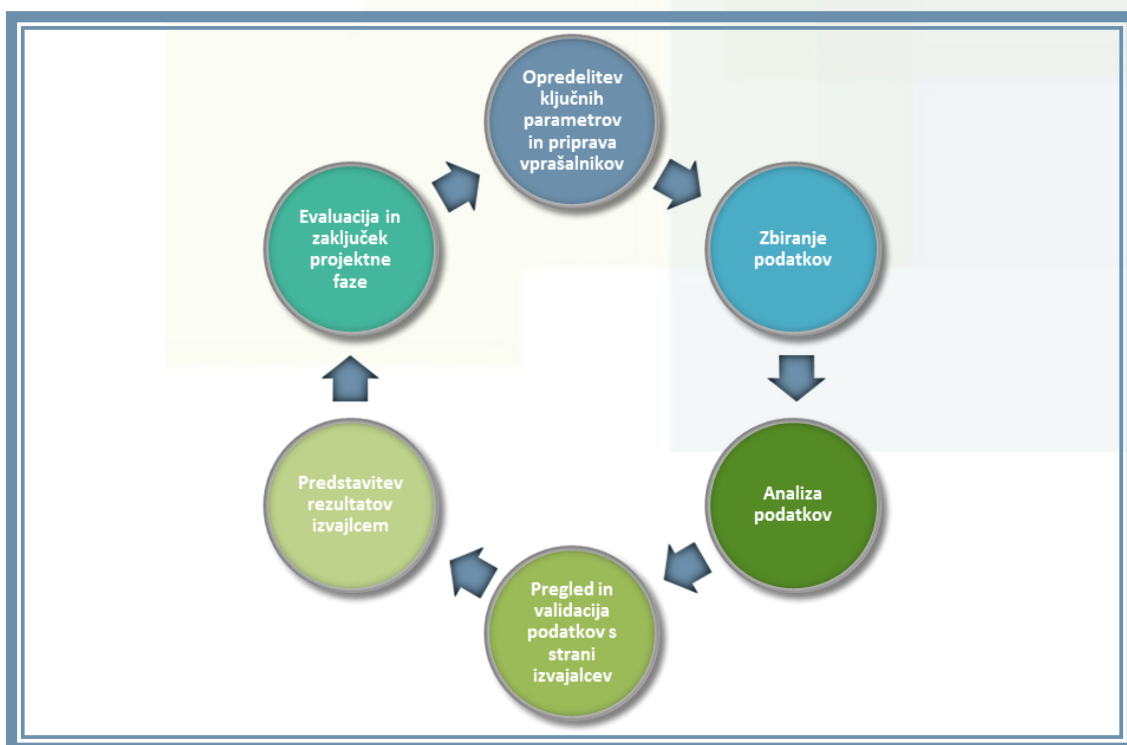
Vir: Inštitut za javne službe, 2017.

PRIDOBIVANJE PODATKOV IN REZULTATI PRIMERJALNE ANALIZE

Za zbiranje podatkov o ključnih in pojasnjevalnih parametrih in stroških izvajanja storitev je bil izdelan vprašalnik in 17. 11. 2016 posredovan izvajalcem javne službe oskrbe s pitno, ki so člani Zbornice komunalnega gospodarstva. Rezultati prve primerjalne analize so bili posredovani izvajalcem 10. 2. 2017 in predstavljeni na delavnici 17. 2. 2017. Za izvajalce, ki so dovolili razkritje oznake, je bila izdelana in na delavnici predstavljena podrobnejša stroškovna analiza. Po uskladitvi podatkov in vključitvi novih izvajalcev je bila izdelana nova primerjalna analiza in rezultati ponovno posredovani izvajalcem 16. 3. 2017. Na podlagi posredovanih dopolnitev podatkov je izdelano končno poročilo.

Slika 4

Aktivnosti v procesu primerjalne analize

Vir: Inštitut za javne službe, 2017.

PODATKI O IZVAJALCIH OSKRBE S PITNO VODO, VKLJUČENIH V PRIMERJALNO ANALIZO

Vprašalnik o izvajanju gospodarske javne službe oskrbe s pitno vodo je bil posredovan 58 izvajalcem oskrbe s pitno vodo. Do 5. 3. 2017 je izpolnjene vprašalnike posredovalo 48 izvajalcev, ki so vključeni v zaključno primerjalno analizo. V analizo so vključene dopolnitve, ki so jih izvajalci posredovali do 17. 3. 2017.

V zvezi s podatki o izvajanju oskrbe s pitno vodo je potrebno izpostaviti, da iz pregleda izpolnjenih vprašalnikov izhaja, da se evidence o oskrbovalnih sistemih še vzpostavljajo in so v nekaterih primerih še nepopolne. Izvajalci, ki ne vodijo oz. še nimajo v celoti vzpostavljenih

evidenc o vseh anketiranih tehničnih in ekonomskih področjih, v analizo teh področij niso vključeni.

Vprašalnik vključuje določene kontrolne podatke, ki omogočajo oceno zanesljivosti in točnosti posredovanih podatkov. Pri nekaterih izvajalcih se kontrolni podatki razlikujejo in dodatno preverjanje je pokazalo, da gre ponekod za določeno stopnjo ocene podatkov, ker natančne evidence izvajalci še niso vzpostavili, pogosto pa so razlog tudi metodološko različni načini zbiranja in opredeljevanja podatkov znotraj posameznih služb izvajalca.

REPREZENTATIVNOST PRIMERJALNE ANALIZE ZA PODROČJE OSKRBE S PITNO VODO

Število izvajalcev vključenih v analizo predstavlja 47,5 % vseh izvajalcev oskrbe s pitno vodo v Sloveniji². V analizo vključeni izvajalci so v letu 2015 s pitno vodo v celoti ali delno oskrbovali 160 občin s skupno 1.612.780 prebivalcev, kar predstavlja 78,2 % prebivalcev in 75,5 % vseh občin v Republiki Sloveniji (RS).

TABELA 1

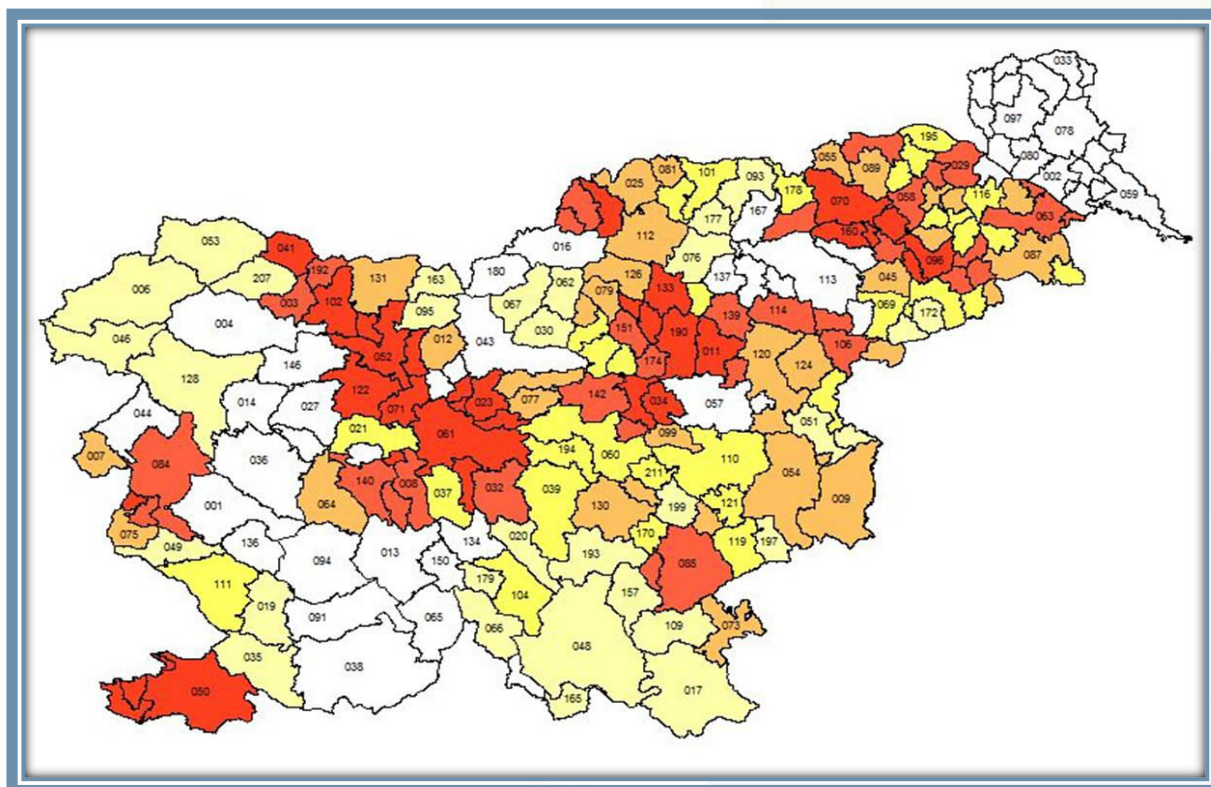
Podatki o izvajalcih oskrbe s pitno vodo, vključenih v primerjalno analizo

Karakteristični podatki	Izvajalci vključeni v analizo	Povprečje	Delež vzorca glede RS (%)
Število izvajalcev vključenih v analizo	48		47,5
Število oskrbovanih občin	160	3,6	75,5
Število oskrbovanih prebivalcev	1.612.780	33.600	78,2
Količina načrpane vode [v m ³]	137.856.039	3.063.468	83,9
Količina prodane vode [v m ³]	93.194.907	1.941.561	83,2
Dolžina vodovodnega omrežja (v km)	18.944	395	61,3

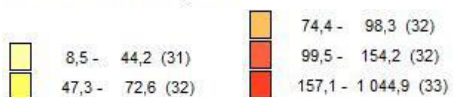
Vir: SURS, Inštitut za javne službe, 2017.

Podrobnejši pregled občin, ki jih oskrbujejo izvajalci, vključeni v analizo, je razviden iz grafičnega prikaza. Občine, vključene v primerjalno analizo, so v grafu obarvane glede na gostoto naseljenosti, občine, ki niso obarvane oz. so bele barve, v analizo niso vključene.

² V Sloveniji je leta 2015 obvezno občinsko gospodarsko javno službo oskrbe s pitno vodo izvajalo 101 s strani občin izbranih izvajalcev. Vir: <http://www.ijsvo.si/Izvajalci.aspx>.

POLLETJE: 2015H2
MERITVE: Gostota naseljenosti

Vir: SURS, Inštitut za javne službe, 2017.

Glede na statistične podatke (SURS, 2017), so v analizo vključeni izvajalci v letu 2015 načrpali 83,9 % in zagotovili 83,2 % prodanih količin pitne vode v Sloveniji ter upravljali 61,3 % vsega vodovodnega omrežja v državi.

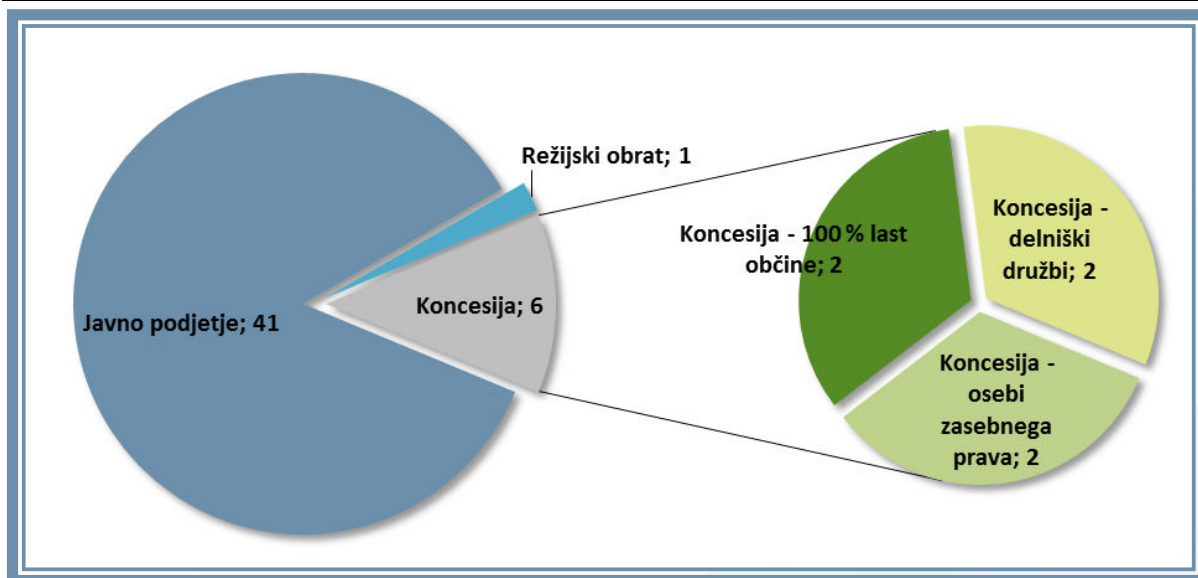
Povzamemo lahko, da gre za reprezentativen vzorec, na podlagi katerega lahko predpostavimo, da so splošni rezultati primerjalne analize reprezentativni za celotno področje oskrbe s pitno vodo v Sloveniji.

Organizacijska oblika izvajalcev

Glede na organizacijsko obliko v analizi prevladujejo javna podjetja (85,4 %). Šest izvajalcev (12,5 %) izvaja javno službo na podlagi koncesije, od tega sta dve podjetji v izključni lasti občine. En izvajalec (2,1 %) izvaja javno službo v obliki režijskega obrata.

GRAF 2

Organizacijska oblika izvajalcev javne službe

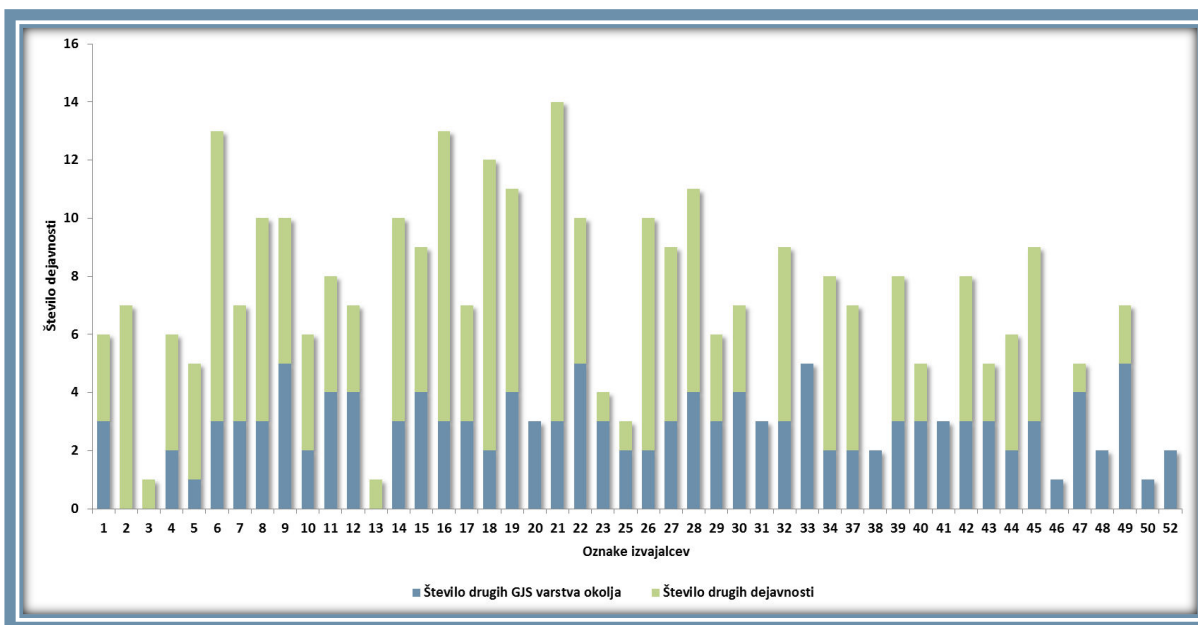

Vir: Primerjalna analiza izvajanja oskrbe s pitno vodo za leto 2015, Inštitut za javne službe, 2017.

Podjetja izvajajo tudi druge javne službe varstva okolja in različne dejavnosti tržnega značaja, kar s stroškovnega vidika vpliva na razporeditev posrednih proizvodjalnih in splošnih stroškov na različne dejavnosti.

GRAF 3

Število dejavnosti, ki jih poleg oskrbe s pitno vodo izvajajo izvajalci

Vir: Primerjalna analiza izvajanja oskrbe s pitno vodo za leto 2015, Inštitut za javne službe, 2017.

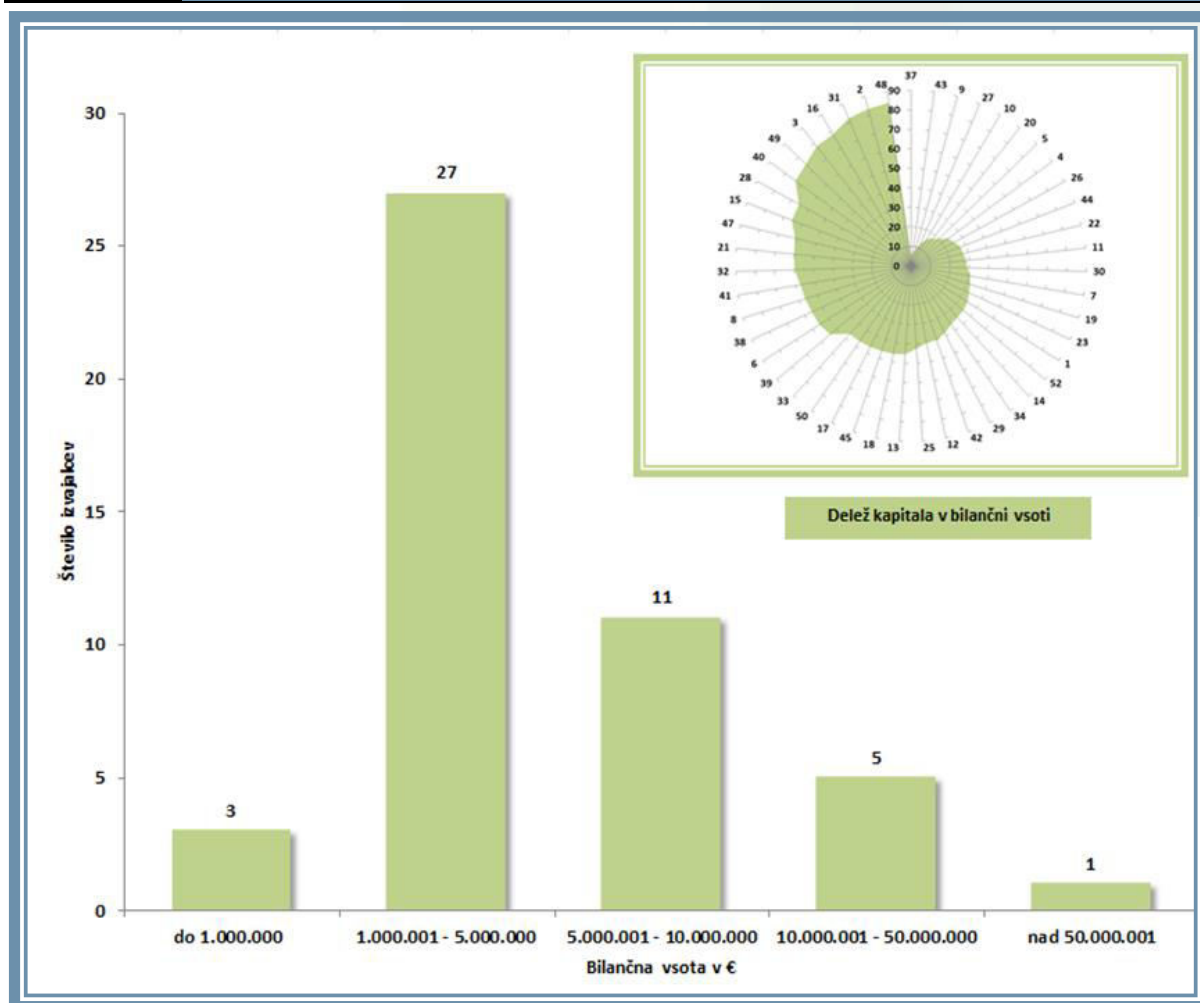
Velikost analiziranih izvajalcev

Bilančna vsota in s tem obseg sredstev, s katerimi razpolagajo izvajalci, se v analizirani skupini zelo razlikuje. Največ analiziranih izvajalcev (57,4 %) razpolaga z bilančno vsoto v obsegu od 1 do 5 mio EUR, sledi skupina z bilančno vsoto med 5 in 10 mio EUR. Povprečna bilančna vsota analiziranih izvajalcev je konec leta 2015 znašala 8,8 mio EUR.

Kapitalska moč izvajalcev je zelo različna. Delež kapitala v bilančni vsoti se pri analiziranih podjetjih giblje do 84,4 % in v povprečju znaša 44,1 %.

GRAF 4

Velikost izvajalcev – bilančna vsota in delež kapitala

Vir: Primerjalna analiza izvajanja oskrbe s pitno vodo za leto 2015, Inštitut za javne službe, 2017.

KLJUČNI KRITERIJI IZVAJANJA OSKRBE S PITNO VODO

KLJUČNI KRITERIJI IZVAJANJA OSKRBE S PITNO VODO

SPLOŠNA DOLOČILA GLEDE OBLIKOVANJA CEN JAVNIH STORITEV

Cena izvajanja storitev javne službe oskrbe s pitno vodo je sestavljena iz dveh delov:

- dela, ki predstavlja stroške javne infrastrukture (omrežnina), in
- dela, ki predstavlja stroške opravljanja javne službe (vodarina).

Izhodišče za oblikovanje cen so standardi in ukrepi za opravljanje posamezne javne službe, ki jih opredeljujejo državni in občinski predpisi. Za oblikovanje cen je treba določiti obseg in vrednost javne infrastrukture, ki se uporablja za opravljanje javnih služb, ter donos na vložena poslovna sredstva izvajalca.

Za opredelitev upravičenih stroškov javne storitve je treba opredeliti tudi stopnjo izkoriščenosti javne infrastrukture ter delež javne infrastrukture, ki se uporablja za javno službo in za posebne storitve.

Izvajalec lahko v soglasju z lastnikom javne infrastrukture z uporabo javne infrastrukture opravlja posebne storitve, pri čemer ne sme ustvarjati negativne razlike med prihodki in odhodki, ki izvirajo iz tega naslova.

Stroški omrežnine

Uredba MEDO opredeljuje, da omrežnina vključuje:

- stroške amortizacije ali najema osnovnih sredstev in naprav, ki so javna infrastruktura;
- stroške zavarovanja infrastrukture javne službe;
- stroške odškodnin, ki vključujejo odškodnine za služnost in povzročeno škodo, povezano z gradnjo, obnovo in vzdrževanjem infrastrukture javne službe;
- stroške obnove in vzdrževanja priključkov na javni vodovod v obsegu nalog izvajalca javne službe oskrbe s pitno vodo v skladu s predpisom, ki ureja oskrbo s pitno vodo,
- stroške nadomestil za zmanjšanje dohodka iz kmetijske dejavnosti v skladu s predpisi, ki urejajo nadomestilo za zmanjšanje dohodka iz kmetijske dejavnosti zaradi prilagoditve ukrepom vodovarstvenega režima,
- plačilo za vodno pravico v skladu s predpisi, ki urejajo vode, in
- odhodke financiranja v okviru stroškov omrežnine, ki vključujejo obresti in druge stroške, povezane z dolžniškim financiranjem gradnje ali obnove infrastrukture javne službe oskrbe s pitno vodo. Pri tem se upošteva višina stroškov na podlagi podpisanih pogodb.

Občina za opravljanje javne službe izvajalcem obračunava najemnino za vso javno infrastrukturo, ki je potrebna za opravljanje posamezne javne službe in jo ima občina v lasti ali finančnem najemu, najmanj v višini obračunane amortizacije za vso javno infrastrukturo.

Na uporabnike storitev gospodarske javne službe se lahko prenese le tisti del najemnine, ki jo občina za uporabo javne infrastrukture zaračuna izvajalcem in je sorazmeren z deležem zmogljivosti javne infrastrukture, ki je namenjena uporabnikom storitev gospodarske javne infrastrukture.

Omrežnina se določi na letni ravni in se uporabnikom obračunava glede na zmogljivost priključkov, določeno s premerom vodomera in z upoštevanjem faktorjev omrežnine, ki jih določa Uredba MEDO. V večstanovanjskih stavbah, v katerih posamezne stanovanjske enote nimajo obračunskih vodomero, se za vsako stanovanjsko enoto obračuna omrežnina za priključek s faktorjem omrežnine 1 (DN vodomera manjši ali enak DN 20 - minimalni vodomere).

Stroški opravljanja storitev

Stroški opravljanja storitev (vodarina) so tisti del cene, ki krije upravičene stroške, ki jih je mogoče povezati z opravljanjem storitev javne službe oskrbe s pitno vodo. Vodarina vključuje naslednje skupine stroškov:

- neposredne stroške materiala in storitev;
- neposredne stroške dela;
- druge neposredne stroške;
- splošne (posredne) proizvodne stroške, ki vključujejo stroške materiala, amortizacije poslovno potrebnih osnovnih sredstev, storitev in dela;
- splošne nabavno-prodajne stroške, ki vključujejo stroške materiala, amortizacije poslovno potrebnih osnovnih sredstev, storitev in dela;
- splošne upravne stroške, ki vključujejo stroške materiala, amortizacije poslovno potrebnih osnovnih sredstev, storitev in dela;
- obresti zaradi financiranja opravljanja storitev javne službe;
- neposredne stroške prodaje;
- stroške vodnega povračila za prodano pitno vodo in za vodne izgube do dopustne ravni vodnih izgub v skladu s predpisom, ki ureja oskrbo s pitno vodo;
- druge poslovne odhodke in
- donos na poslovno potrebna sredstva izvajalca.

Donos na poslovna sredstva, ki so neposredno potrebna za izvajanje storitev javne službe, je z Uredbo MEDO omejen in ne sme presegati 5 %. Uredba tudi določa, da globe, reprezentanca, sponzorstva in donacije niso upravičen kalkulativen element storitve javne službe.

Vodarina se uporabnikom storitev oskrbe s pitno vodo, pri katerih se poraba ugotavlja z obračunskim vodomero, obračunava glede na dobavljeno količino pitne vode v m³.

PRIMERJALNA ANALIZA STROŠKOV IZVAJANJA JAVNE SLUŽBE OSKRBE S PITNO VODO

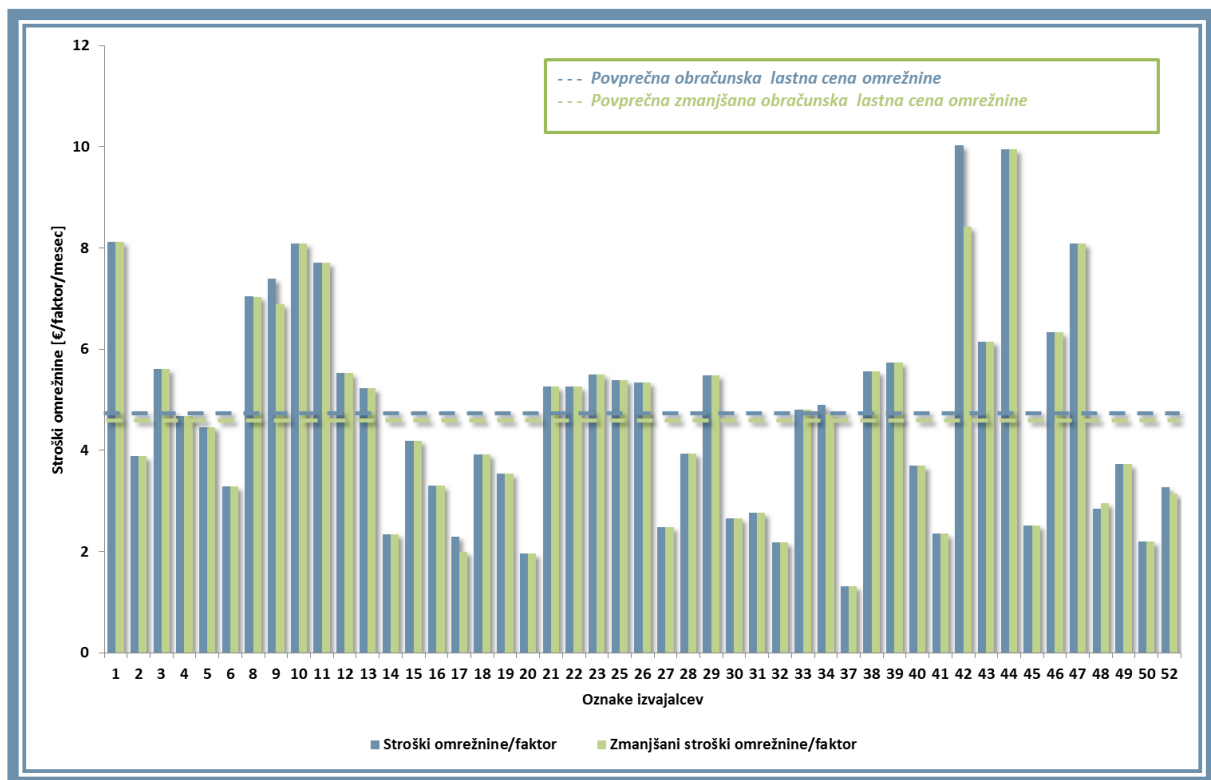
Anketni vprašalnik je med podatki o poslovanju izvajalca javne službe vključeval izkaz poslovnega izida izvajalca javne službe in dejavnosti oskrbe s pitno vodo ter kalkulacijo lastne cene storitve oskrbe s pitno vodo, pripravljeno skladno z določili Uredbe MEDO. V nadaljevanju je ločeno podana analiza stroškov javne infrastrukture in stroškov opravljanja storitev.

PRIMERJALNA ANALIZA STROŠKOV JAVNE INFRASTRUKTURE - OMREŽNINE

Omrežnina predstavlja del cene storitve javne službe oskrbe s pitno vodo in vključuje stroške javne infrastrukture, ki se uporablja za zagotavljanje javne službe. Prevladujoči del omrežnine predstavljajo stroški amortizacije oz. najema osnovnih sredstev in naprav, ki so javna infrastruktura. Amortizacija javne infrastrukture se obračunava po stopnjah, ki jih določa Uredba MEDO. Tudi najemnina za infrastrukturo, ki jo občine za opravljanje javne službe zaračunavajo izvajalcem javne službe, mora biti oblikovana najmanj v višini obračunane amortizacije za vso javno infrastrukturo. Omrežnina se določi na letni ravni in se kot fikсни strošek uporabnikom obračunava glede na zmogljivost priključkov, določeno s premerom vodomera in z upoštevanjem faktorjev omrežnine, ki jih določa Uredba MEDO.

GRAF 5

Stroški javne infrastrukture - omrežnina

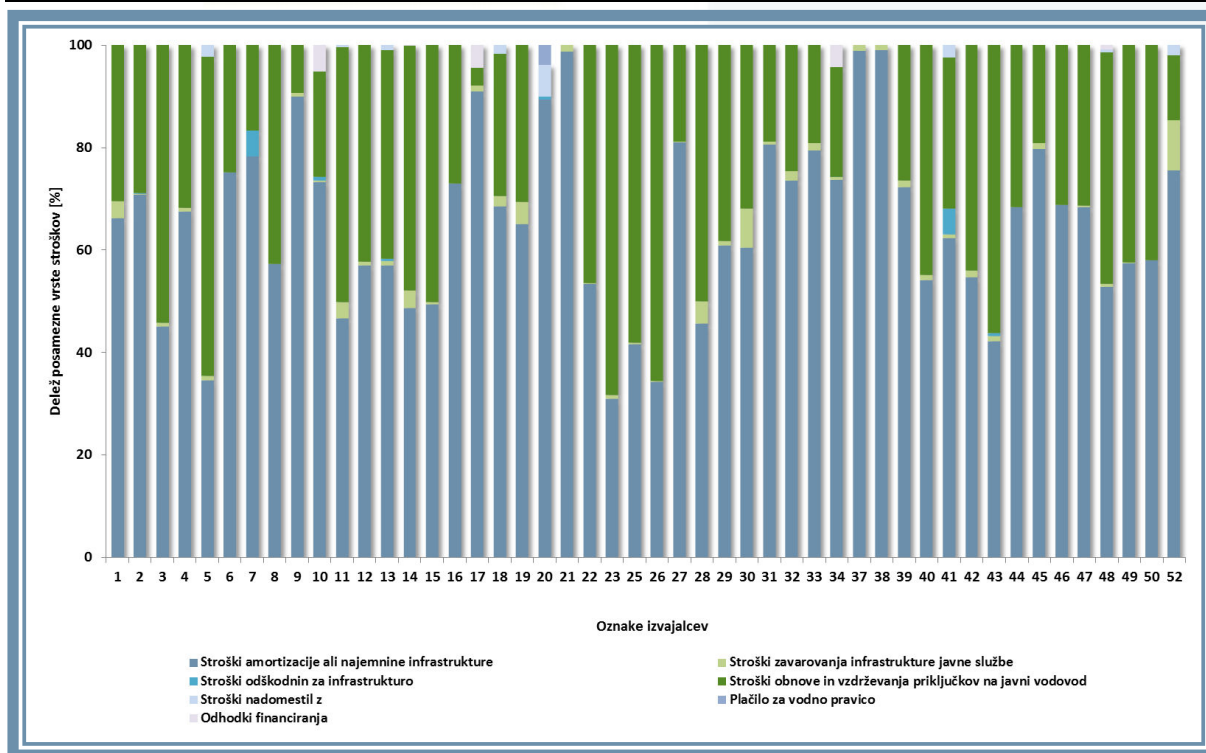
Vir: Primerjalna analiza izvajanja oskrbe s pitno vodo za leto 2015, Inštitut za javne službe, 2017.

V grafu so podani mesečni stroški omrežnine glede na faktor po posameznih izvajalcih. Obračunska cena omrežnine analiziranih izvajalcev se je v letu 2015 gibala od 1,3116 do 10,0244 EUR/faktor/mesec in v povprečju znašala 4,7276 EUR/faktor/mesec. Za posameznega izvajalca so v grafu primerjalno podani tudi zmanjšani stroški omrežnine. V primeru, da izvajalci v soglasju z lastnikom infrastrukture opravljajo storitve, ki niso obvezne storitve javne službe in pri tem uporabljajo javno infrastrukturo, se za prihodke posebnih storitev zmanjša lastna cena. Zmanjšana obračunska cena omrežnine je v povprečju znašala 4,6717 EUR/faktor/mesec.

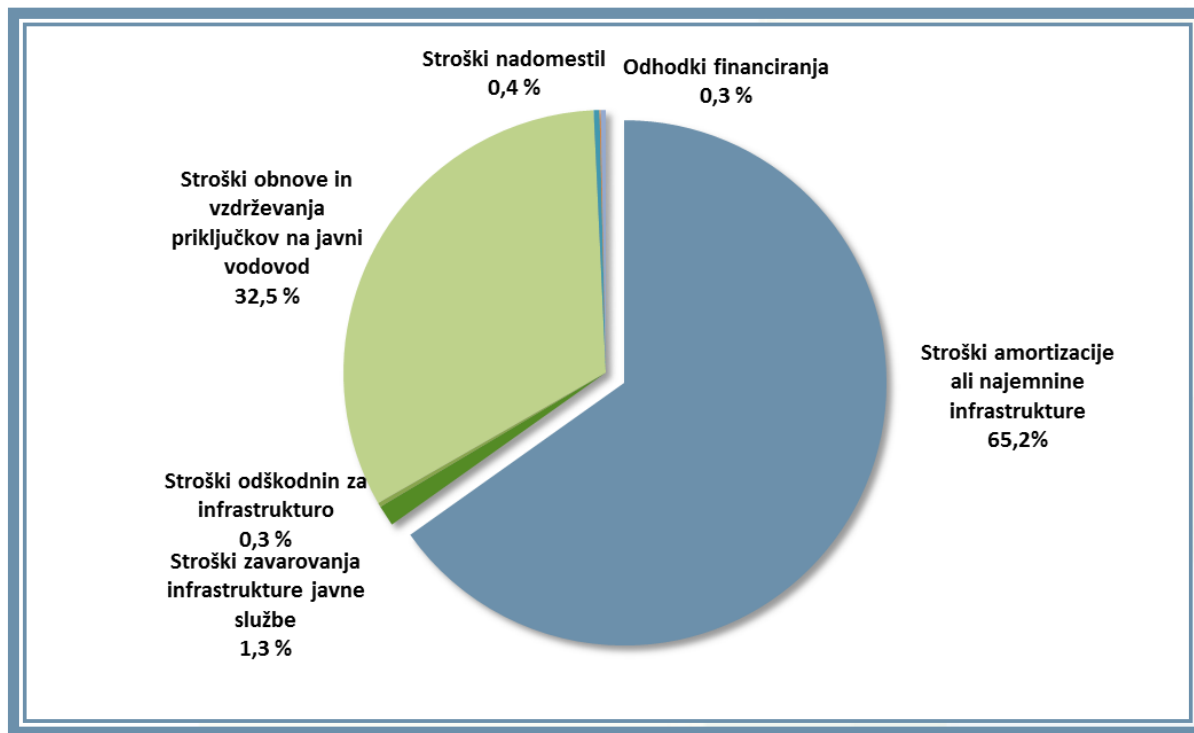
Višino omrežnine pojasnjuje struktura stroškov javne infrastrukture, ki so vključeni v omrežnino posameznega izvajalca. V strukturi prevladujejo stroški amortizacije oz. najemnine infrastrukture, njihov delež v povprečju znaša 65,2 % in se giblje v razponu od 30,9 do 99,0 %. Velike strukturne razlike so opazne tudi pri stroških obnove in vzdrževanja priključkov na javni vodovod. Veliko izvajalcev tega stroška nima vključenega v omrežnino, pri nekaterih predstavlja višji strukturni delež kot strošek amortizacije oz. najemnine. V povprečju stroški obnove in vzdrževanja priključkov pri analiziranih izvajalcih predstavljajo 32,5 % omrežnine. Razlike so opazne tudi pri strošku zavarovanja infrastrukture, ki se v strukturi stroškov giblje od 0 do 9,9 %, v povprečju 1,3 %.

GRAF 6

Struktura stroškov javne infrastrukture - omrežnine

Vir: Primerjalna analiza izvajanja oskrbe s pitno vodo za leto 2015, Inštitut za javne službe, 2017.

Vir: Primerjalna analiza izvajanja oskrbe s pitno vodo za leto 2015, Inštitut za javne službe, 2017.

STROŠKOVNA RAZVRSTITEV IZVAJALCEV GLEDE NA KLJUČNE KRITERIJE IZVAJANJA OSKRBE S PITNO VODO

Stroški javne infrastrukture in s tem obračunska lastna cena omrežnine so pomembno odvisni od prostorske urejenosti oskrbovalnega območja, predvsem gostote odjema ter značilnosti in stroškovne zahtevnosti vodovodnih sistemov, ki jih upravlja posamezni izvajalec, in zato tudi edina ustrezna osnova za presojo upravičenih cen. V nadaljevanju je izvedena primerjalna analiza stroškov javne infrastrukture glede na gostoto odjema na oskrbovalnem območju posameznega izvajalca.

Vpliv gostote odjema na stroške omrežnine

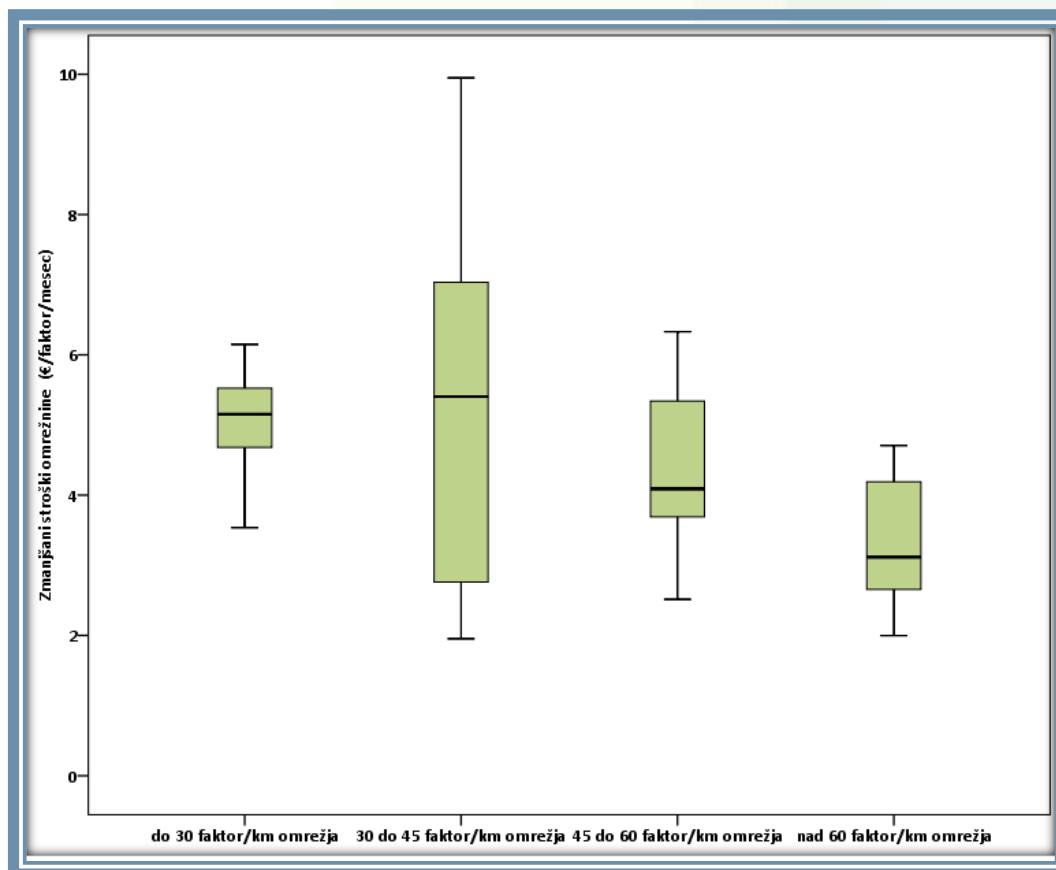
Gostota odjema, merjena z vsoto faktorjev omrežnine na kilometer vodovodnega omrežja, je pri analiziranih izvajalcih zelo različna in odvisna od tega, ali izvajalci oskrbujejo pretežno urbano ali ruralno območje. Glede na vsoto faktorjev omrežnine na kilometer vodovodnega omrežja so izvajalci uskupinjeni v štiri skupine:

- do 30 faktorjev omrežnine na kilometer vodovodnega omrežja (17 izvajalcev),
- od 30 do 45 faktorjev omrežnine na kilometer vodovodnega omrežja (12 izvajalcev),
- od 45 do 60 faktorjev omrežnine na kilometer vodovodnega omrežja (12 izvajalcev),
- nad 60 faktorjev omrežnine na kilometer vodovodnega omrežja (6 izvajalcev).

Grafično so skupine prikazane s pomočjo škatličnega (*boxplot*) diagrama³, ki omogoča prikaz razporeditve stroškovnih cen po skupinah glede na število faktorjev omrežnine na kilometer omrežja. Srednje vrednosti posameznih skupin z večanjem števila faktorjev na kilometer vodovodnega omrežja značilno padajo. Opazni so veliki stroškovni razponi znotraj druge skupine, kar vpliva na netipično višjo srednjo vrednost glede na prvo skupino z manjšo gostoto odjema.

GRAF 8

Škatlični diagram stroškov omrežnine glede na gostoto odjema

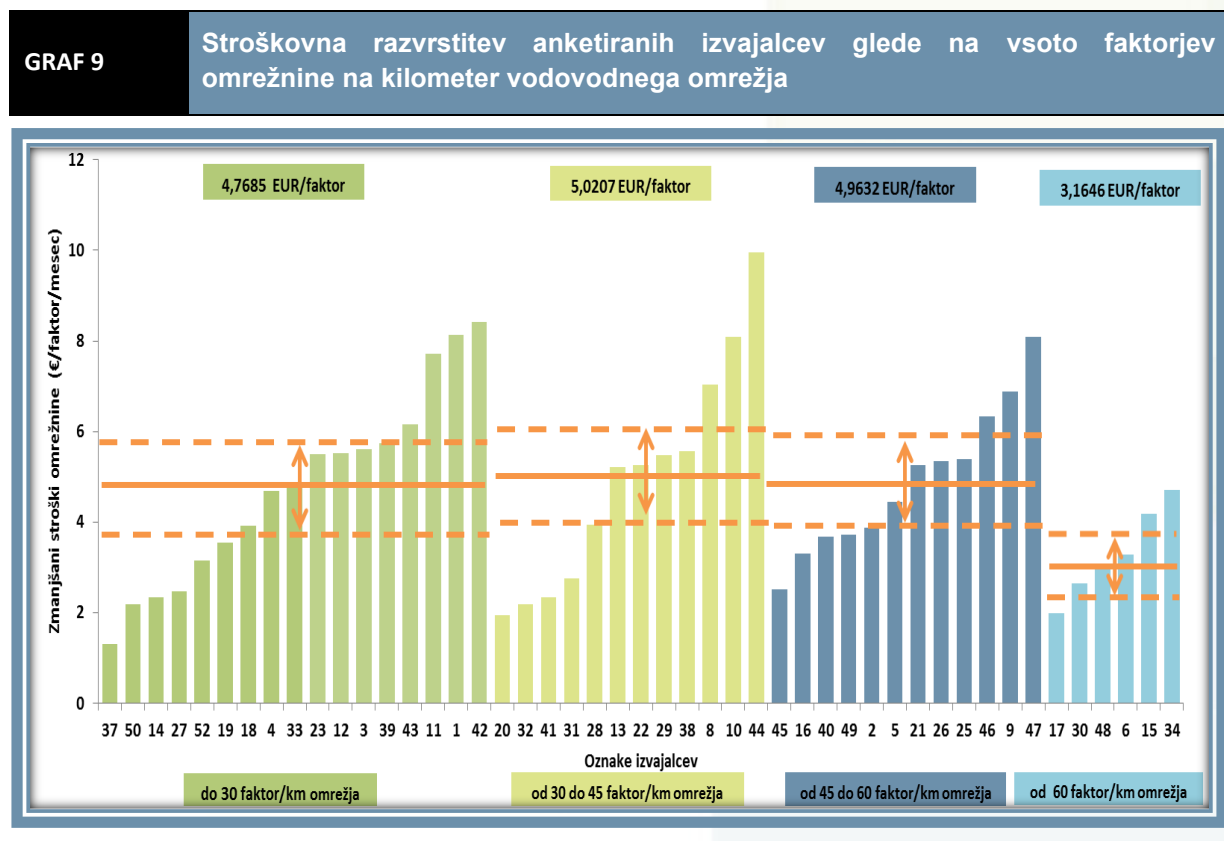
Vir: Primerjalna analiza izvajanja oskrbe s pitno vodo za leto 2015, Inštitut za javne službe, 2017.

Obračunska lastna cena omrežnine je po posameznih izvajalcih, uskupinjenih glede na gostoto odjema, razvidna iz naslednjega grafa. Za posamezno skupino izvajalcev je izračunana primerjalna vrednost, ki jo predstavlja tehtano povprečje skupine⁴. Za

³ Iz škatličnega diagrama so za vsako skupino razvidne bistvene informacije o kvartilni porazdelitvi obračunskih lastnih cen. Odebeljen črni del označuje mediano oz. drugi kvartil. Spodnji in zgornji del škatličnega diagrama označujeta prvi oziroma tretji kvartil. Črtni T-ji s katerimi se zaključijo posamezni škatlični diagram označujejo maksimalno oz. minimalno vrednost. V primeru večjih posameznih odklonov je takšna vrednost prikazana izven škatličnega diagrama, označena kot krožec, oziroma kot zvezdica, če gre za velike odklone.

⁴ Pri tem je treba upoštevati, da so povprečne vrednosti skupin pod močnim vplivom ekstremnih vrednosti in upoštevane uteži. Primerjalna analiza je omejena s številom analiziranih izvajalcev, z uskupinjevanjem pa se število izvajalcev v posamezni skupini zmanjša, s čimer se vpliv odstopajočih vrednosti na povprečje skupine poveča. Zaradi navedenih omejitev so izračunane povprečne vrednosti predvsem orientacijske narave.

posamezno primerljivo skupino je izračunano in v grafu prikazano t.i. tolerančno območje v razponu $\pm 20\%$ od povprečne vrednosti.

Vir: Primerjalna analiza izvajanja oskrbe s pitno vodo za leto 2015, Inštitut za javne službe, 2017.

Povprečni stroški omrežnine znotraj posamezne skupine znašajo:

- v skupini z gostoto odjema do 30 faktorjev omrežnine na kilometer vodovodnega omrežja 4,7685 EUR/faktor/mesec;
- v skupini z gostoto odjema od 30 do 45 faktorjev omrežnine na kilometer vodovodnega omrežja 5,0207 EUR/faktor/mesec;
- v skupini z gostoto odjema od 45 do 60 faktorjev omrežnine na kilometer vodovodnega omrežja 4,9632 EUR/faktor/mesec;
- v skupini z gostoto odjema nad 60 faktorjev omrežnine na kilometer vodovodnega omrežja 3,1646 EUR/faktor/mesec.

Izvedena razvrstitev analiziranih izvajalcev omogoča presojo obračunskih lastnih cen omrežnine ob upoštevanju primerljivih pogojev izvajanja dejavnosti, ki prevladujoče vplivajo na stroške javne infrastrukture. Za izvajalce, ki so razvrščeni izven tolerančnega območja in od povprečne vrednosti primerljive skupine odstopajo več kot $\pm 20\%$, je pri pojasnjevanju odstopanja potrebno upoštevati dosežene vrednosti pojasnjevalnih kriterijev, ki upoštevajo značilnosti in pogoje izvajanja oskrbe pitne vode, zanesljivost in kakovost oskrbe ter trajnost in razvojno naravnost in so podrobneje analizirani v nadaljevanju projektne naloge.

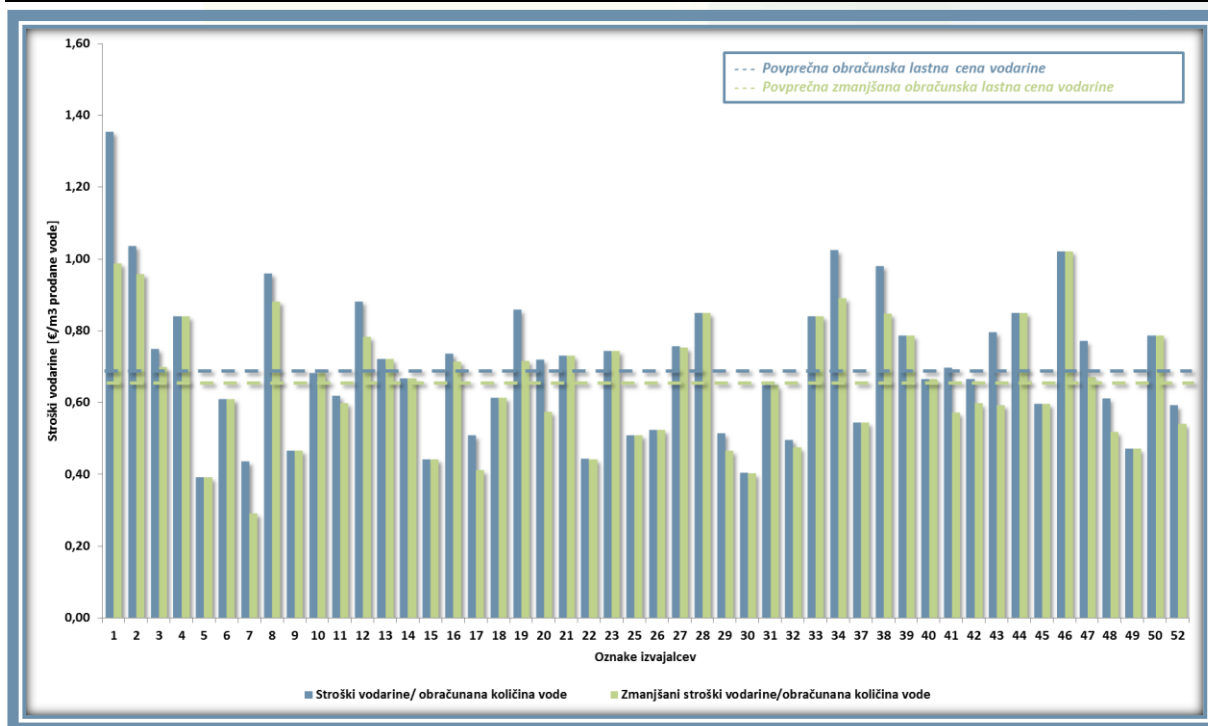
PRIMERJALNA ANALIZA STROŠKOV OPRAVLJANJA JAVNE SLUŽBE - VODARINE

Vodarina predstavlja del cene storitve javne službe oskrbe s pitno vodo in vključuje stroške opravljanja storitev. Vodarina je variabilni del cene, ki se uporabnikom obračunava glede na količino prodane vode.

V grafu so prikazani povprečni stroški opravljanja storitev glede na obračunsko količino vode po posameznih izvajalcih. Obračunska cena vodarine se je pri analiziranih izvajalcih v letu 2015 gibala od 0,3898 do 1,3531 EUR/m³ in v povprečju znašala 0,6992 EUR/m³. Za posameznega izvajalca so v grafu primerjalno podani tudi stroški vodarine zmanjšani za prihodke posebnih storitev. Zmanjšana obračunska cena vodarine je v povprečju znašala 0,6528 EUR/m³.

GRAF 10

Stroški opravljanja storitev oskrbe s pitno vodo - vodarina

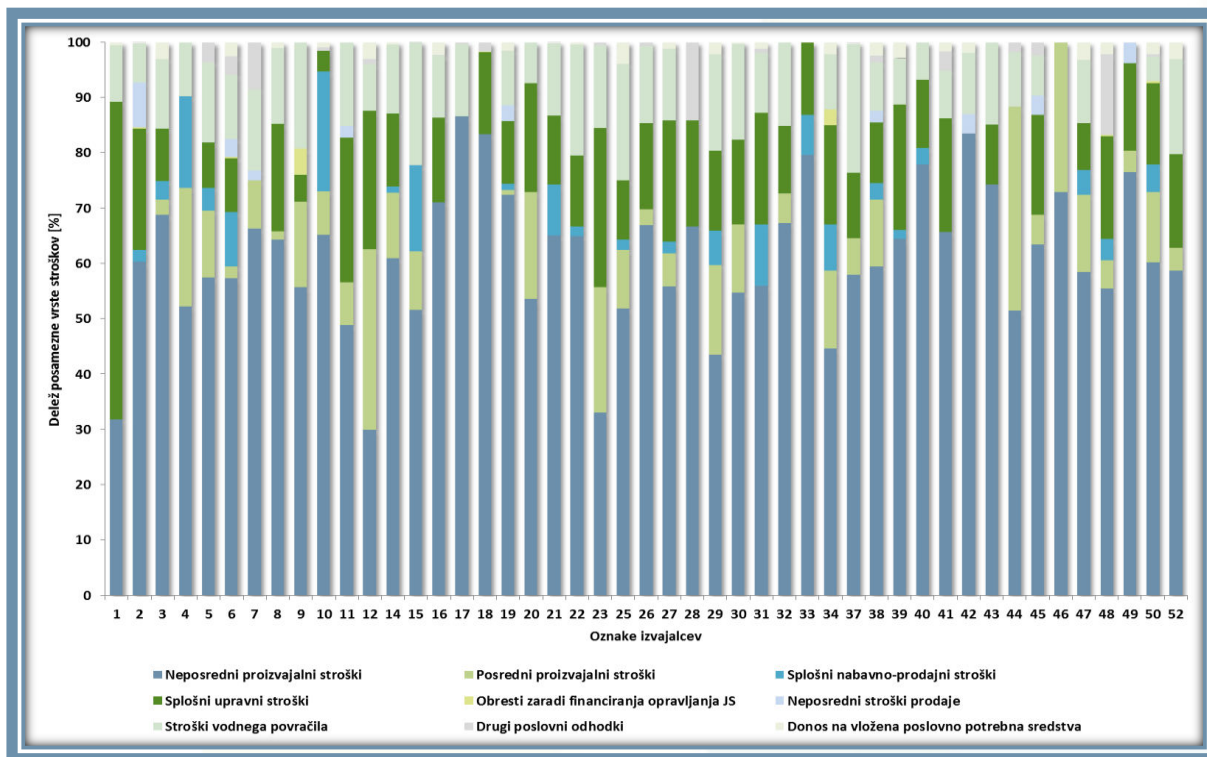
Vir: Primerjalna analiza izvajanja oskrbe s pitno vodo za leto 2015, Inštitut za javne službe, 2017.

Podrobnejša analiza stroškov vodarine je pokazala, da se posamezni elementi kalkulacije cene med izvajalci zelo razlikujejo, tako vrednostno kot strukturno, kar kaže na različne pristope pri vključevanju in razporejanju stroškov.

Neposredni proizvodni stroški, ki predstavljajo največji strukturni delež stroškov vodarine, se gibljejo od 30,1 do 86,7 %, povprečno 61,1 %. Delež posrednih proizvodnih stroškov se giblje od 0 do 36,8 % in povprečno predstavlja 7,9 % stroškov vodarine. Delež splošnih upravnih stroškov se giblje od 0 do 57,5 %, povprečno 14,0 %.

GRAF 11

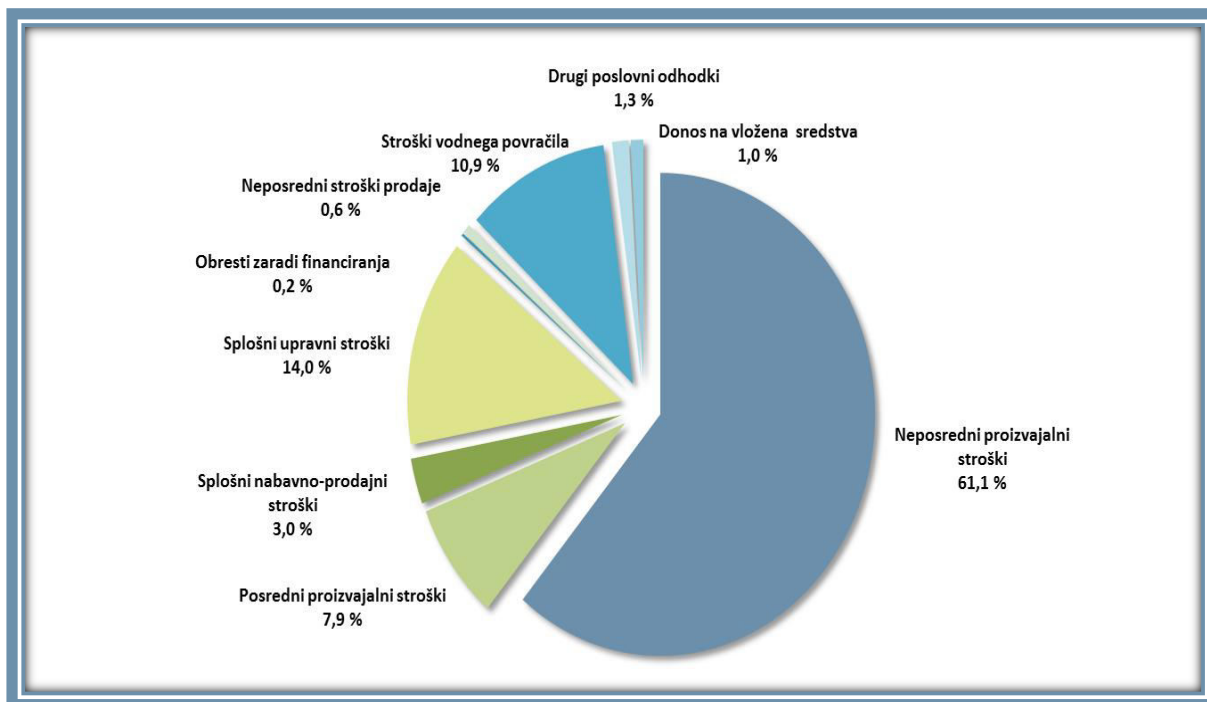
Struktura stroškov opravljanja storitev oskrbe s pitno vodo

Vir: Primerjalna analiza izvajanja oskrbe s pitno vodo za leto 2015, Inštitut za javne službe, 2017.

GRAF 12

Povprečna struktura stroškov opravljanja storitev oskrbe s pitno vodo

Vir: Primerjalna analiza izvajanja oskrbe s pitno vodo za leto 2015, Inštitut za javne službe, 2017.

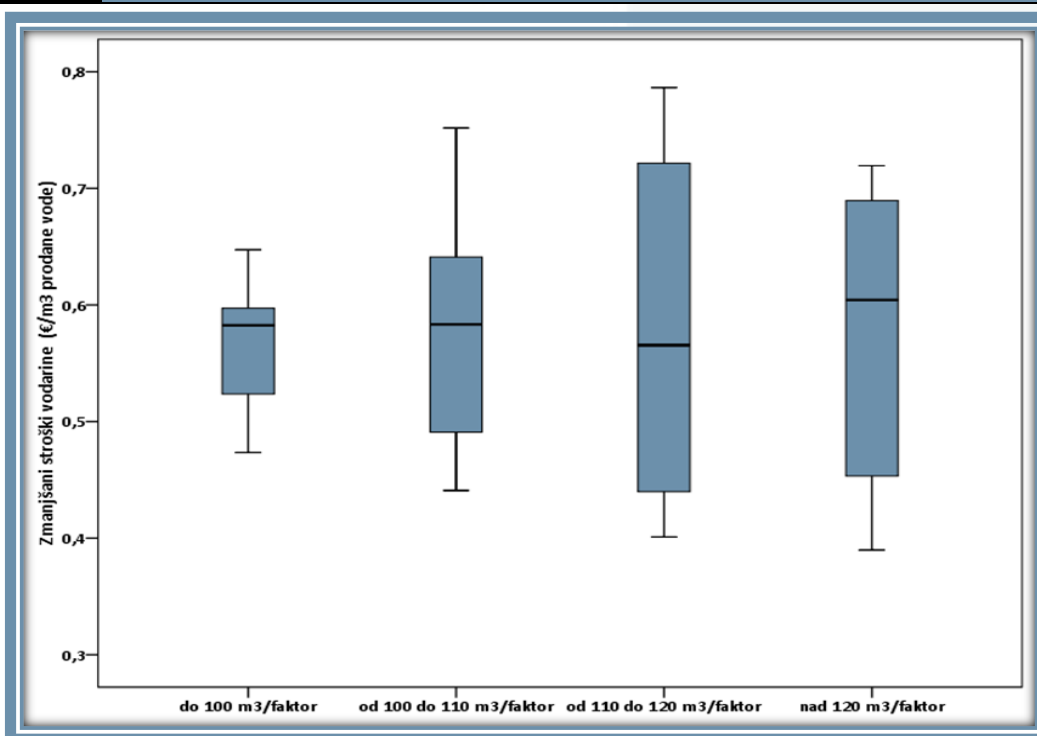
Predpostavljamo lahko, da izvajalci, ki izvajajo različne dejavnosti, tiste aktivnosti, ki jih posamezne službe izvajajo za več dejavnosti, razporejajo med dejavnosti s pomočjo ključev in jih nato uvrščajo med posredne ali splošne stroške. Nekateri izvajalci, ki izvajajo dejavnost oskrbe na področju več občin, pa že na izvoru razporejajo stroške na občine. Pri tovrstnem razporejanju je značilen nizek strukturni delež neposrednih stroškov in sorazmerno višji delež posrednih in splošnih stroškov. Neenotni pristopi pri razporejanju stroškov omejujejo primerjalno analizo po posameznih vrstah stroškov.

Vpliv količine odjema na stroške vodarine

Tako kot stroški javne infrastrukture so tudi stroški opravljanja storitev in s tem obračunska cena vodarine pomembno odvisni od prostorske urejenosti oskrbovalnega območja, stroškovne zahtevnosti vodovodnih sistemov ter zanesljivosti in kakovosti izvajanja oskrbe s pitno vodo. Značilnosti vodovodnih sistemov, ki jih upravlja posamezni izvajalec, pogojujejo gostoto in strukturo odjema, kar posledično vpliva na prodano količino vode na odjemno mesto. V nadaljnji analizi je za gostoto odjema upoštevana prodana količina vode na faktor omrežnine ter analiziran vpliv na višino stroškovne cene.

GRAF 13

Škatlični diagram stroškov vodarine glede na obračunano količino prodane vode na faktor omrežnine

Vir: Primerjalna analiza izvajanja oskrbe s pitno vodo za leto 2015, Inštitut za javne službe, 2017.

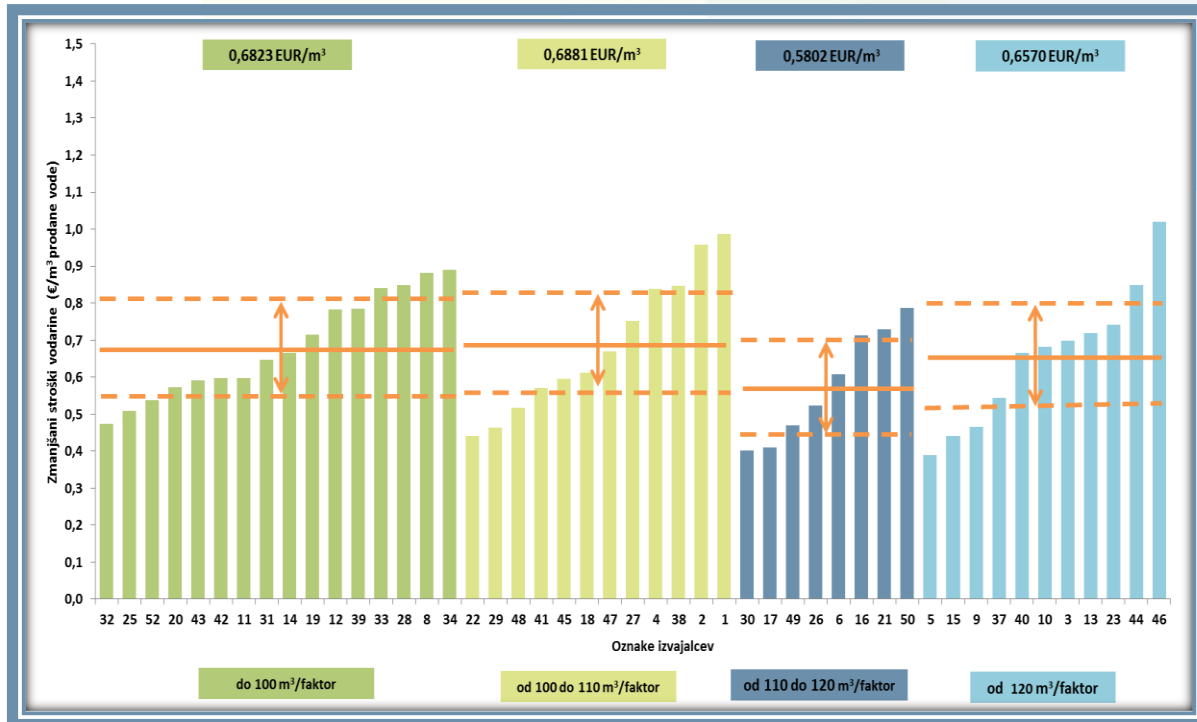
Izvajalci so v analizi glede na prodano količino vode na faktor omrežnine uskupinjeni v štiri skupine:

- do 100 m³ letno prodane vode na faktor omrežnine (16 izvajalcev),
- od 100 do 110 m³ letno prodane vode na faktor omrežnine (12 izvajalcev),
- od 110 do 120 m³ letno prodane vode na faktor omrežnine (8 izvajalcev) in
- nad 120 m³ letno prodane vode faktor omrežnine (11 izvajalcev).

Iz škatličnega diagrama je razvidno, da srednje vrednosti stroškov vodarine v prvih treh skupinah z večanjem obsega obračunske količine vode značilno padajo. V drugi skupini izstopata dve obračunski ceni izvajanja storitev, ki vplivata tudi na višjo povprečno vrednost skupine. Povprečna stroškovna cena skupine z največjo količino prodane vode na faktor omrežnine je neznatno višja kot v predhodni skupini z manjšo količino odjema, na kar vpliva nekaj netipičnih cen, ki jih s ključnim kriterijem ne moremo pojasniti. Opazne so velike razlike med zgornjim in spodnjim kvartilom ter mediano stroškov znotraj posamezne skupine, kar kaže na velike razlike v obračunskih lastnih cenah znotraj posamezne skupine.

GRAF 14

Stroškovna razvrstitev anketiranih izvajalcev glede na prodano količino vode na faktor omrežnine

Vir: Primerjalna analiza izvajanja oskrbe s pitno vodo za leto 2015, Inštitut za javne službe, 2017.

Povprečne stroškovne cene znotraj posamezne skupine znašajo:

- v skupini do 100 m³ letno prodane vode na faktor omrežnine 0,6823 EUR/m³;
- v skupini od 100 do 110 m³ letno prodane vode na faktor omrežnine 0,6881 EUR/m³;
- v skupini od 110 do 120 m³ letno prodane vode na faktor omrežnine 0,5802 EUR/m³;
- v skupini nad 120 m³ letno prodane vode faktor omrežnine 0,6570 EUR/m³.

Izvedena razvrstitev analiziranih izvajalcev omogoča presojo obračunskih lastnih cen vodarine ob upoštevanju primerljivih pogojev izvajanja dejavnosti. Za izvajalce, ki so razvrščeni izven tolerančnega območja in od povprečne vrednosti primerljive skupine odstopajo več kot $\pm 20\%$, je pri pojasnjevanju odstopanja potrebno upoštevati dosežene vrednosti pojasnjevalnih kazalnikov, ki upoštevajo značilnosti in pogoje izvajanja oskrbe pitne vode, zanesljivost in kakovost oskrbe ter trajnost in razvojno naravnost in so podrobneje analizirani v nadaljevanju projektne naloge.

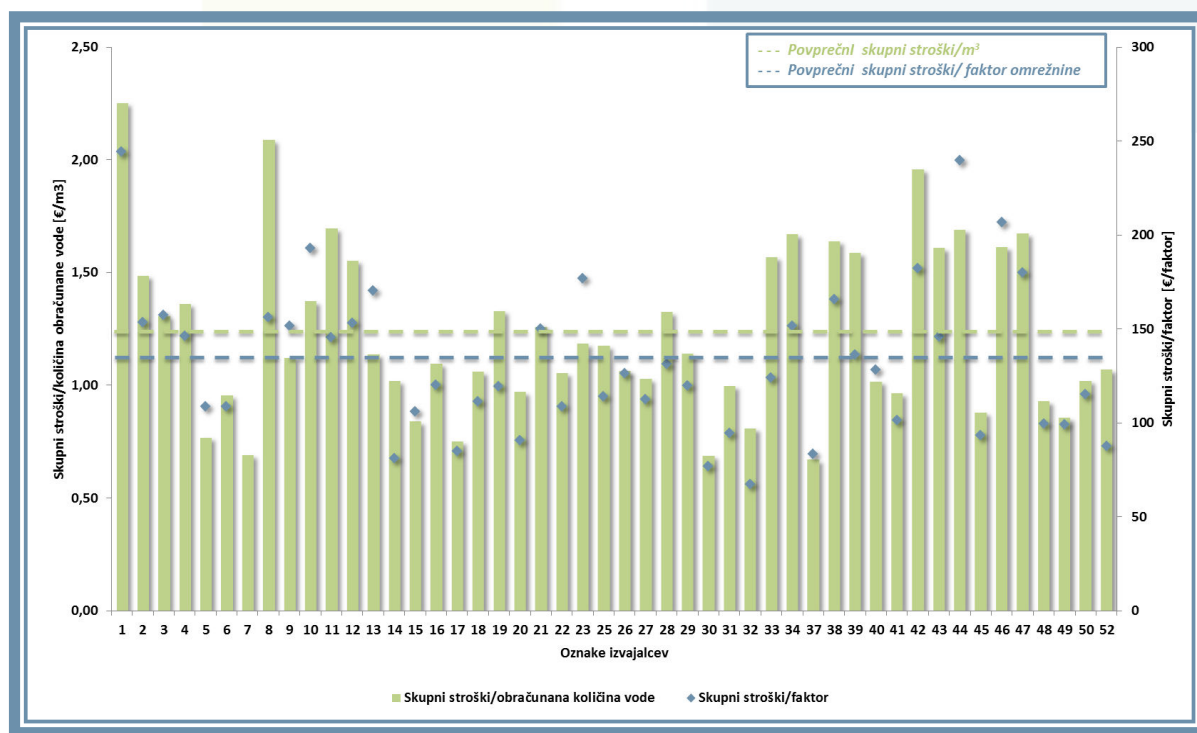
PRIMERJALNA ANALIZA SKUPNIH STROŠKOV IZVAJANJA JAVNE SLUŽBE

V nadaljevanju so analizirani tudi skupni stroški izvajanja javne službe, ki vključujejo stroške omrežnine in stroške vodarine.

Skupni stroški analiziranih izvajalcev se na faktor omrežnine gibljejo od 67,4328 do 244,1192 EUR/faktor, povprečno 132,3309 EUR/faktor. Skupni stroški glede na obračunano količino vode pa se gibljejo med 0,6696 in 2,2522 EUR/m³, povprečno 1,2287 EUR/m³.

GRAF 15

Skupni stroški izvajanja javne službe glede na prodano količino vode in faktor omrežnine

Vir: Primerjalna analiza izvajanja oskrbe s pitno vodo za leto 2015, Inštitut za javne službe, 2017.

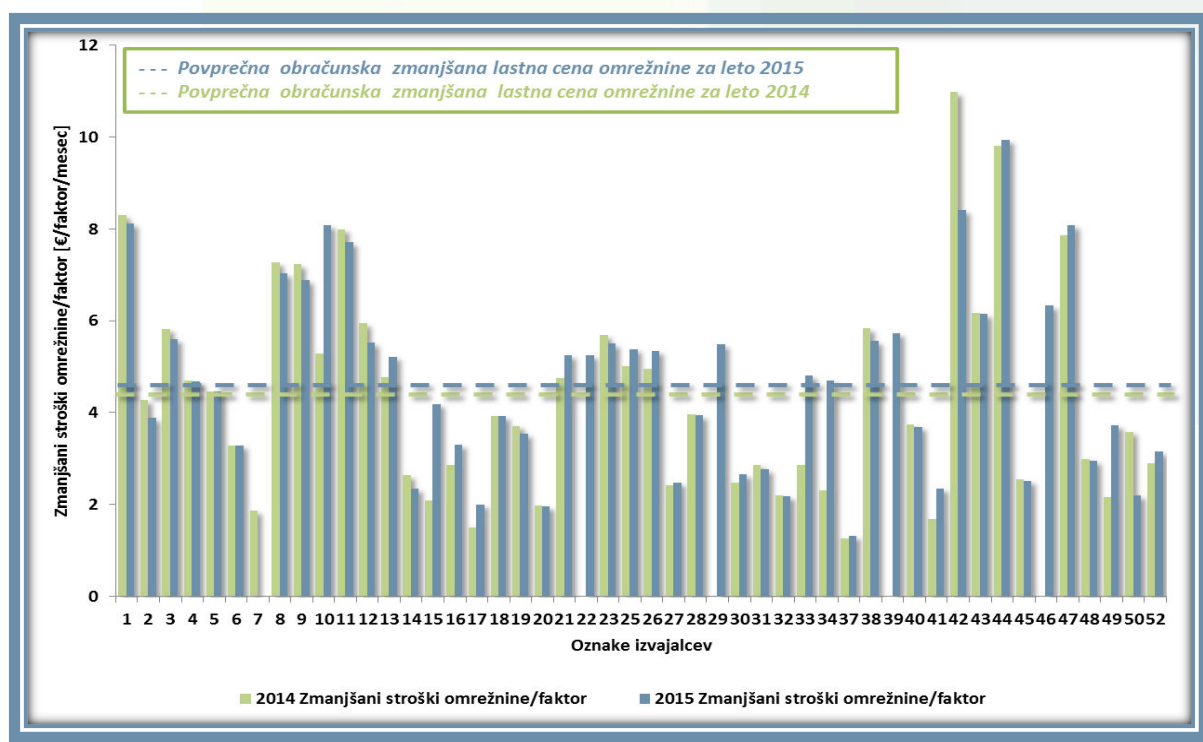
PRIMERJAVA STROŠKOV OSKRBE S PITNO VODO V LETIH 2014 IN 2015

Za izvajalce, ki so sodelovali v primerjalni analizi izvajanja oskrbe s pitno vodo za leti 2014 in 2015, je v nadaljevanju podana primerjava obračunske lastne cene javne infrastrukture - omrežnine in obračunske cene izvajanja storitev - vodarine za obe leti.

Obračunska lastna cena omrežnine, zmanjšana za prihodke od posebnih storitev, se je v letu 2015 glede na leto 2014 pri izvajalcih spreminjala zelo različno, od 63,2 % znižanja do 103,4 % povečanja. V povprečju se je zmanjšana obračunska cena omrežnine pri analiziranih izvajalcih povečala za 4,1 %.

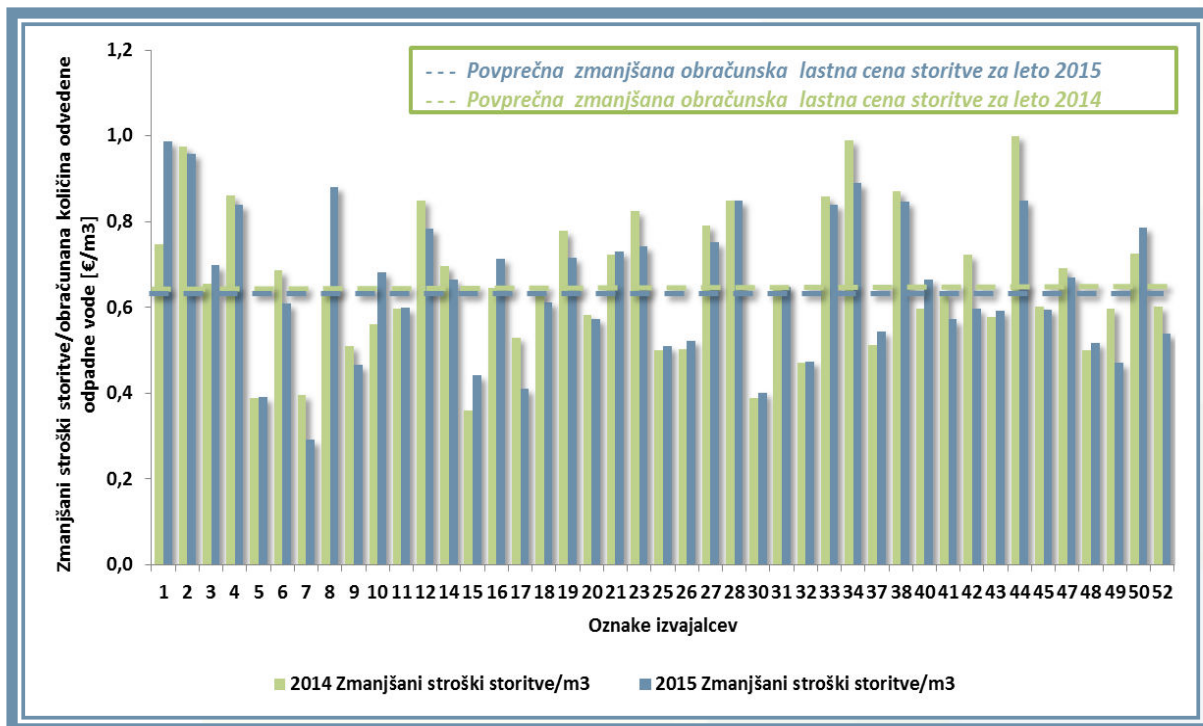
GRAF 16

Primerjava stroškov javne infrastrukture - omrežnine za leti 2014 in 2015

Vir: Primerjalna analiza izvajanja oskrbe s pitno vodo za leti 2014 in 2015, Inštitut za javne službe, 2016, 2017.

Tudi obračunska lastna cena vodarine, zmanjšana za prihodke od posebnih storitev, se je v letu 2015 glede na leto 2014 pri izvajalcih spreminjala zelo različno, od 26,7 % znižanja do 40,7 % povečanja. V povprečju se je zmanjšana obračunska cena vodarine pri analiziranih izvajalcih znižala za 1,2 %.

Vir: Primerjalna analiza izvajanja oskrbe s pitno vodo za leti 2014 in 2015, Inštitut za javne službe, 2016, 2017.

KLJUČNI KRITERIJI – POVZETEK ANALIZE VPLIVA NA STROŠKE OSKRBE S PITNO VODO

Analiza vpliva prostorske urejenosti oskrbovalnega območja posameznega izvajalca in razvrstitev izvajalcev v skupine s primerljivimi pogoji izvajanja oskrbe s pitno vodo omogoča presojo stroškov omrežnine in vodarine glede na gostoto odjema, ki je eden ključnih povzročiteljev stroškov in s tem tudi kriterij za presojo upravičenih stroškov.

Stroški omrežnine in vodarine se z večjo gostoto odjema izraženo s številom faktorjev omrežnine na kilometer vodovodnega omrežja in količino prodane vode na faktor omrežnine praviloma značilno znižujejo in obratno, z manjšo gostoto odjema so stroški izvajanja javne službe praviloma višji.

Poudariti velja, da na stroške izvajanja javne službe vplivajo tudi drugi dejavniki, zato je treba pri presoji stroškovne upravičenosti upoštevati tudi druge pogoje izvajanja javne službe, ki lahko prav tako pomembno vplivajo na stroške. Pojasnjevalni kriteriji omogočajo opredeliti dejavnike, ki pojasnjujejo pozicioniranje posameznega izvajalca nad ali pod povprečje primerljive skupine izvajalcev glede na ključni kriterij in so podrobneje analizirani v nadaljevanju elaborata.

POJASNJEVALNI KRITERIJI IZVAJANJA OSKRBE S PITNO VODO

POJASNJEVALNI KRITERIJI IZVAJANJA OSKRBE S PITNO VODO

Oskrba s pitno vodo se na posameznih oskrbovalnih območjih izvaja pod različnimi pogoji. Prostorska urejenost oskrbovalnih območij, različni tehnično-tehnološki pogoji in načini izvajanja storitev so izrazito lokalno opredeljeni in pomembno vplivajo na višino stroškov izvajanja. Stroškovna zahtevnost oskrbovalnih sistemov, ki jih upravlja posamezni izvajalec, vpliva na povprečno lastno ceno izvajanja storitve, zato je poznavanje pogojev izvajanja pomembno pri presoji upravičenih cen.

V nadaljevanju so analizirani nekateri pomembnejši dejavniki izvajanja oskrbe s pitno vodo, ki poleg ključnih kriterijev t.j. gostote odjema in obračunske količine vode vplivajo na stroške izvajanja javne službe. Pojasnjevalni kriteriji tako omogočajo opredeliti dejavnike, ki pojasnjujejo pozicioniranje posameznega izvajalca nad ali pod povprečje primerljive skupine izvajalcev glede na ključni kriterij.

PROSTORSKA UREJENOST OSKRBE S PITNO VODO

Število oskrbovanih občin in vodovodnih sistemov v upravljanju

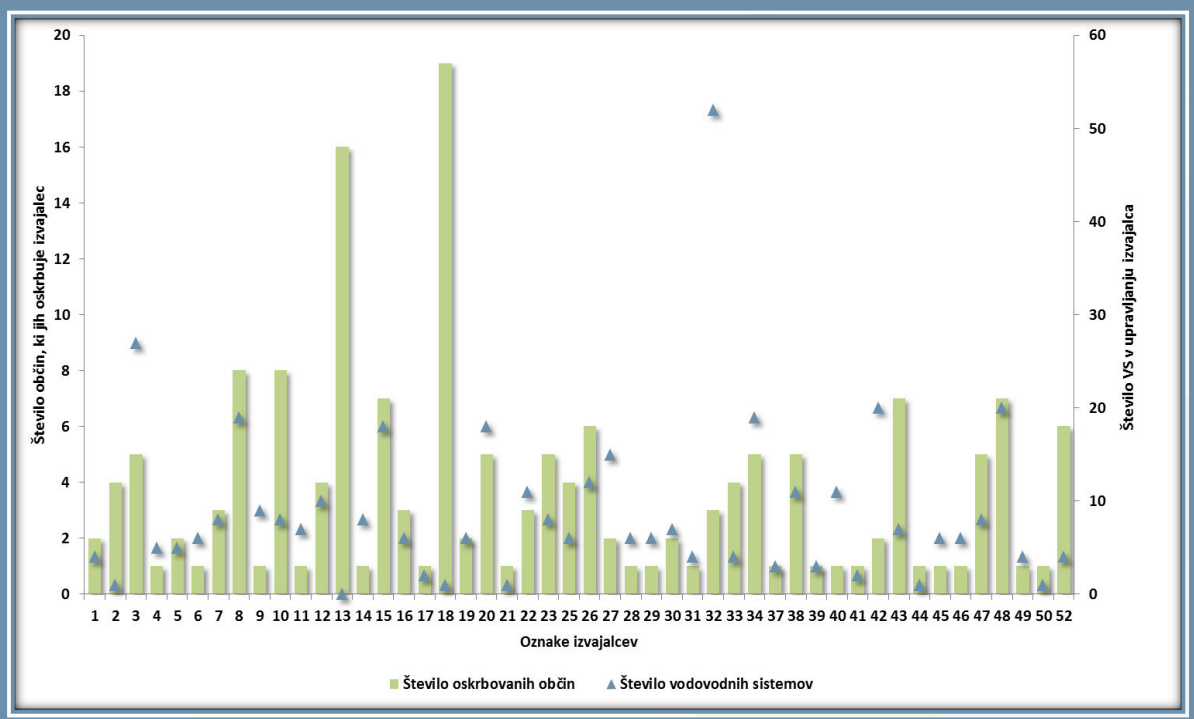
Oskrbovalno območje izvajalcev oskrbe s pitno vodo je zelo različno. 20 izvajalcev zagotavlja oskrbo s pitno vodo le na območju ene občine, ostali oskrbujejo večje število občin, dva izvajalca v celoti ali delno oskrbujeta več kot 15 občin. V povprečju so analizirani izvajalci v letu 2015 oskrbovali 3,6 občin.

Večina izvajalcev javne službe oskrbe s pitno vodo upravlja en večji in več manjših vodovodnih sistemov. Izvajalci vključeni v analizo, ki so posredovali podatke o vodovodnih sistemih, upravljajo od 1 do 52 vodovodnih sistemov. V povprečju so analizirani izvajalci v letu 2015 upravljali 9,1 vodovodnih sistemov.

Velikost vodovodnih sistemov izvajalcev je mogoče ilustrirati s številom vodovodnih priključkov in oskrbovanih prebivalcev. V povprečju so vodovodni sistemi v upravljanju analiziranih izvajalcev oskrbovali 33.600 prebivalcev. Izvajalec, ki upravlja en večji vodovodni sistem, je oskrboval 88.029 prebivalcev, izvajalec z največjim številom vodovodnih sistemov v upravljanju pa v povprečju le 324 prebivalcev na vodovodni sistem.

GRAF 18

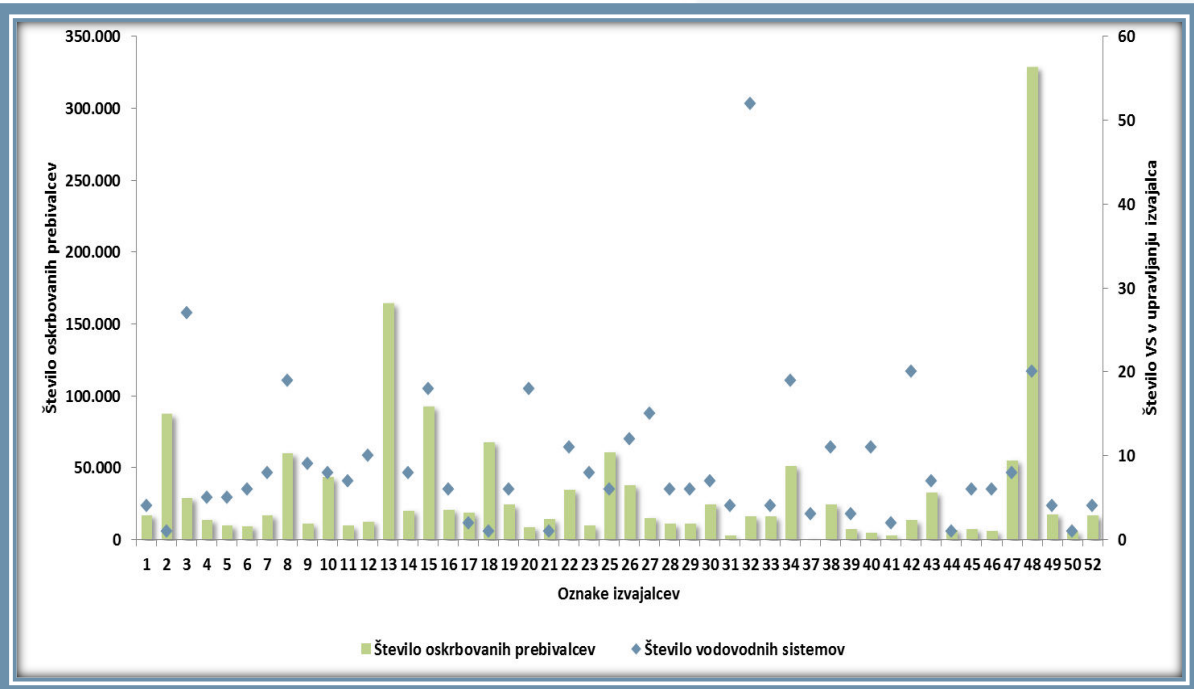
Število oskrbovanih občin in vodovodnih sistemov v upravljanju

Vir: Primerjalna analiza izvajanja oskrbe s pitno vodo za leto 2015, Inštitut za javne službe, 2017.

GRAF 19

Število oskrbovanih prebivalcev in vodovodnih sistemov v upravljanju

Vir: Primerjalna analiza izvajanja oskrbe s pitno vodo za leto 2015, Inštitut za javne službe, 2017.

Število in velikost vodovodnih sistemov v upravljanju posameznega izvajalca vplivata na stroške opravljanja storitev. Veliko število manjših vodovodnih sistemov je predvsem posledica razpršene poselitve. Stroški oskrbe iz velikih vodovodnih sistemov so praviloma

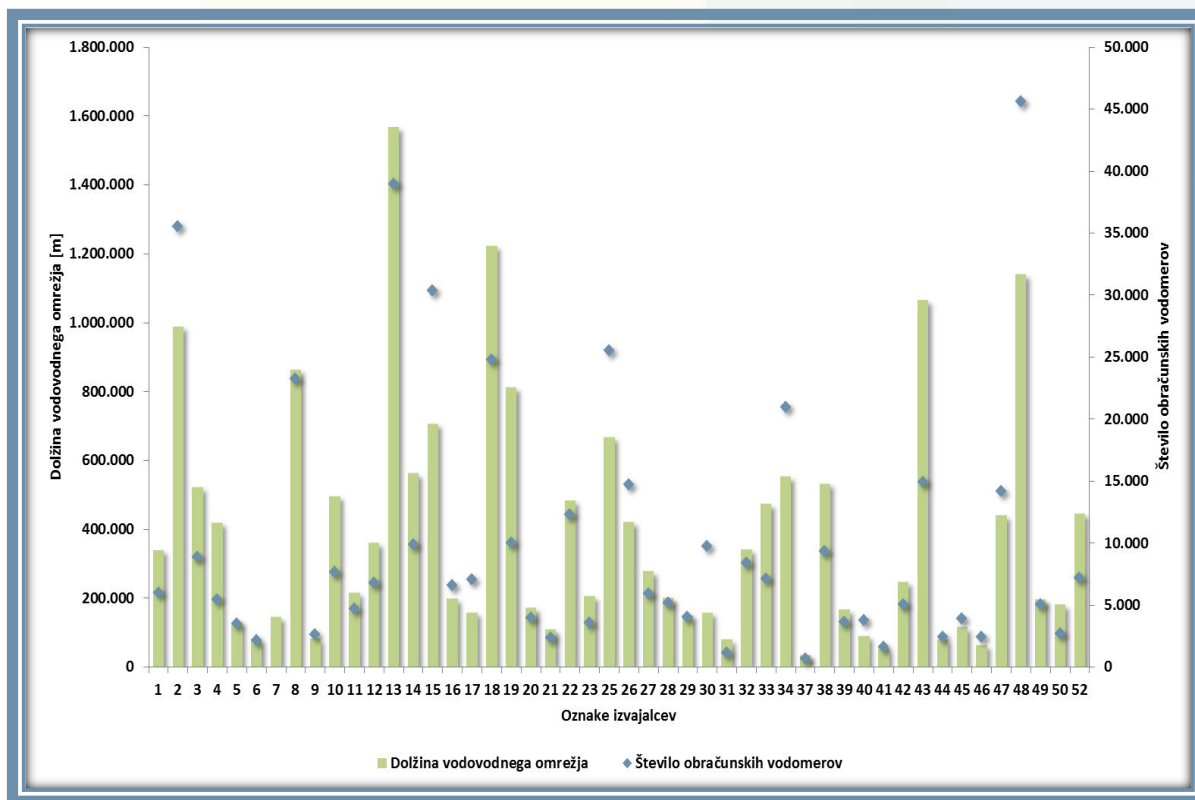
nižji, medtem ko so stroški oskrbe iz malih vodovodnih sistemov višji in se solidarno pokrivajo z enotno ceno na ravni občine oz. izvajalca javne službe.

Dolžina vodovodnega omrežja in število obračunskih vodomero

Analizirani izvajalci v povprečju upravljajo 395 kilometrov vodovodnega omrežja, pri čemer izvajalec z najmanjšo dolžino omrežja upravlja 32 kilometrov vodovodnega omrežja, izvajalec z največjo dolžino omrežja pa 1.567 kilometrov. Prostorska urejenost z gostoto in velikostjo odjema močno vpliva na oskrbo s pitno vodo po posameznih vodovodnih sistemih, kot tudi na celotnem območju, ki ga upravlja posamezni izvajalec. Iz analize podatkov izhaja, da se minimalne, maksimalne in povprečne vrednosti glede števila priključenih objektov in prodane količine vode na meter vodovodnega omrežja na oskrbovalnem območju posameznih izvajalcev zelo razlikujejo.

GRAF 20

Dolžina vodovodnega omrežja in število obračunskih vodomero

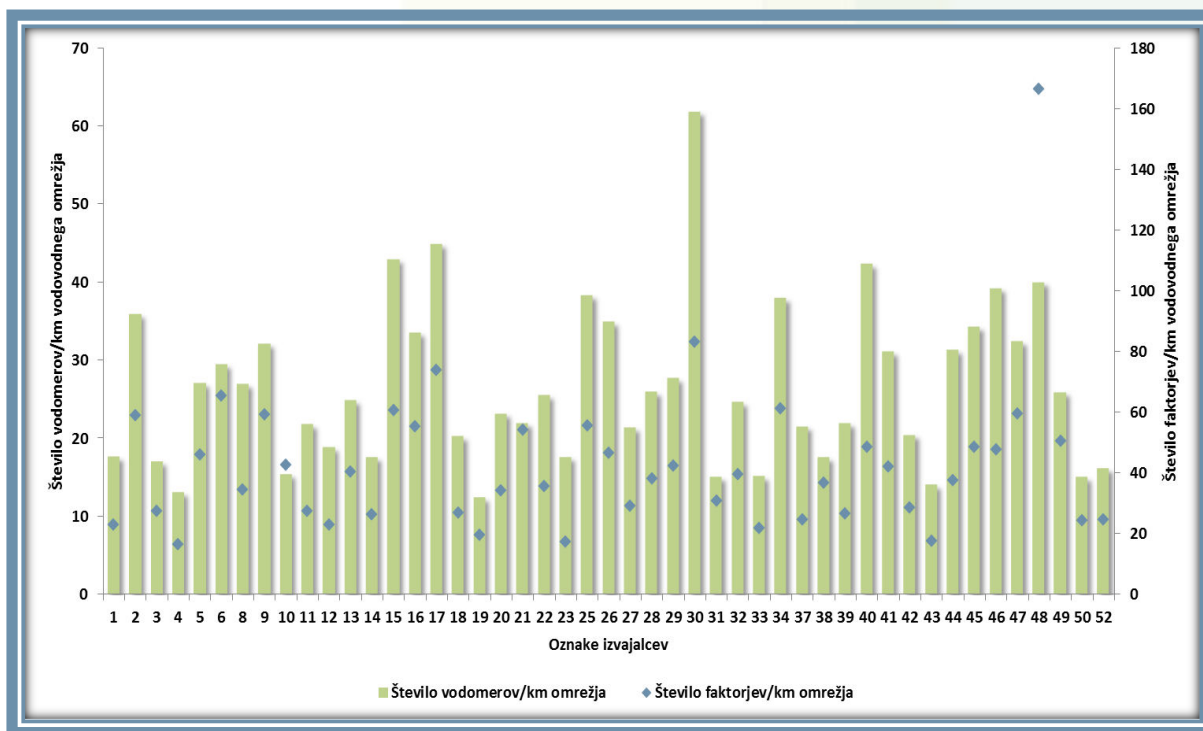
Vir: Primerjalna analiza izvajanja oskrbe s pitno vodo za leto 2015, Inštitut za javne službe, 2017.

Na oskrbovalnem območju analiziranih izvajalcev se število obračunskih vodomero giblje med 12,4 do 61,9 na kilometer vodovodnega omrežja, v povprečju 26,5. Vpliv raznolike prostorske urejenosti na območju posameznih vodovodnih sistemov pa je še veliko večji. Velike razlike so tudi glede števila faktorjev omrežnine na kilometer vodovodnega omrežja, ki kažejo na število večstanovanjskih objektov in s tem gostoto odjema na oskrbovalnem območju posameznega izvajalca. Število faktorjev na kilometer omrežja se giblje od 16,3 do 166,5, povprečno 42,5.

Gostota odjema vpliva na stroške izvajanja javne službe, manjše število vodomeroz oz. faktorjev omrežnine na kilometer vodovodnega omrežja vpliva na višje stroške in obratno. Stroški se praviloma z večjo gostoto odjema na enoto znižujejo.

GRAF 21

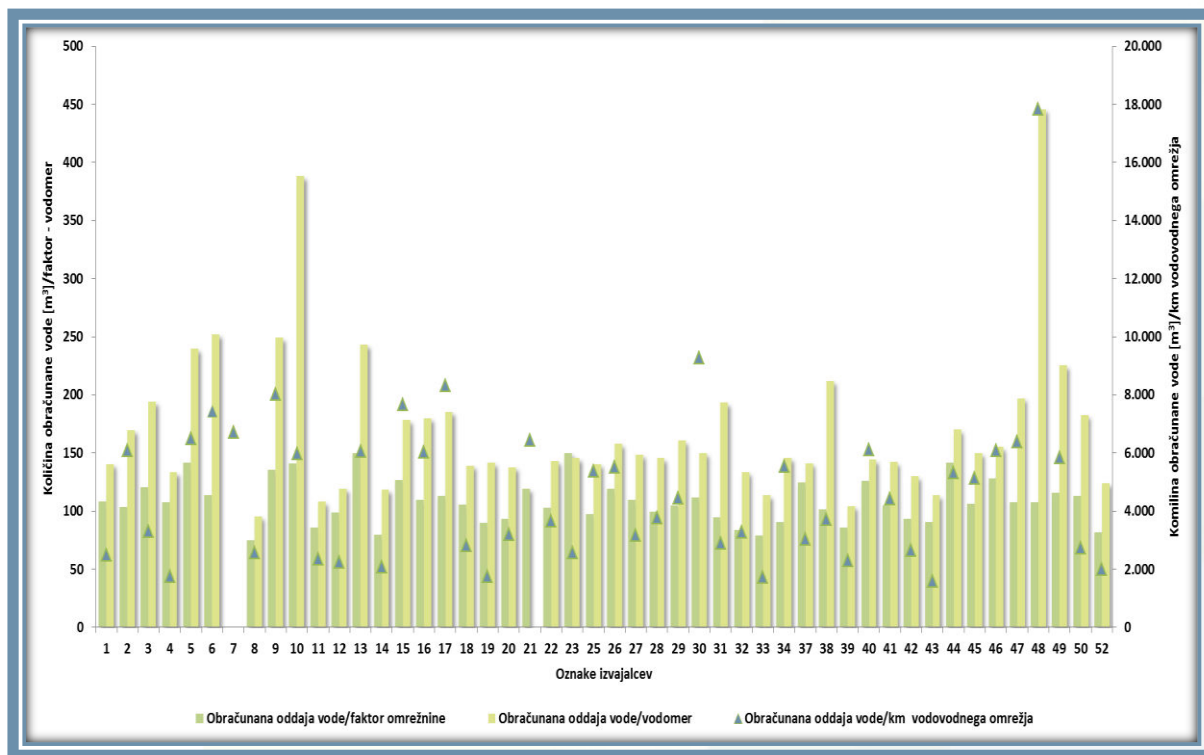
Število obračunskih vodomeroz in faktorjev omrežnine na km vodovodnega omrežja

Vir: Primerjalna analiza izvajanja oskrbe s pitno vodo za leto 2015, Inštitut za javne službe, 2017.

Prostorska urejenost pomembno pogojuje prodano količino vode na meter vodovodnega omrežja, ki se na oskrbovalnih območjih analiziranih izvajalcev giblje med 1,6 in 17,8 m³/m, povprečno 4,7 m³/m.

Poleg gostote odjema na količino prodane vode pomembno vpliva tudi struktura odjema. Izvajalci oskrbujejo različno število gospodarskih odjemalcev, ki glede na dejavnost odzemajo na posameznem odjemnem mestu različno količino vode, prav tako pa se razlikuje poraba med gospodinjskimi odjemalci, za katere je predvsem v urbanih področjih značilna visoka poraba na posamezno odjemno mesto (večstanovanjski objekti). Posledično so med izvajalci velike razlike glede na prodano količino vode na vodomeroz in faktor omrežnine. Obračunana oddaja vode na vodomeroz se pri analiziranih izvajalcih giblje med 95,2 in 445,7 m³, povprečno 170,1 m³, oddaja vode na faktor omrežnine pa med 74,9 in 149,7 m³, povprečno 108,2 m³. Izvajalci z manjšo gostoto odjema in večjim deležem gospodinjskih odjemalcev praviloma dosegajo manjšo prodajo vode na vodomeroz in imajo višje stroške izvajanja javne službe.

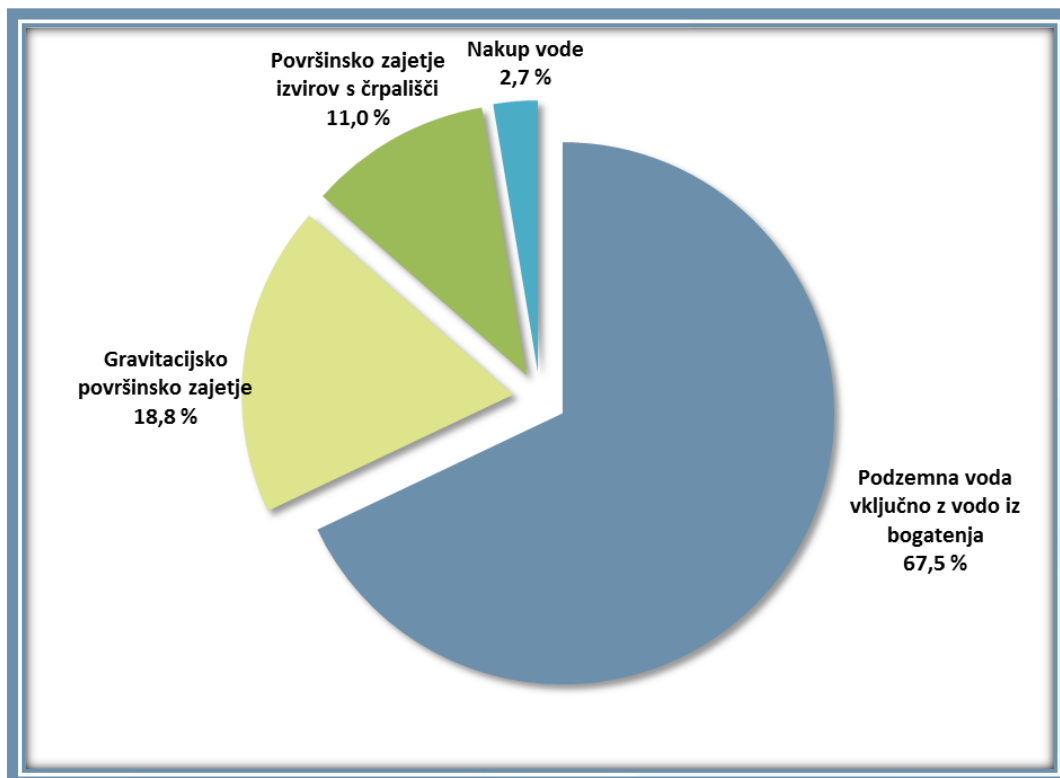

Vir: Primerjalna analiza izvajanja oskrbe s pitno vodo za leto 2015, Inštitut za javne službe, 2017.

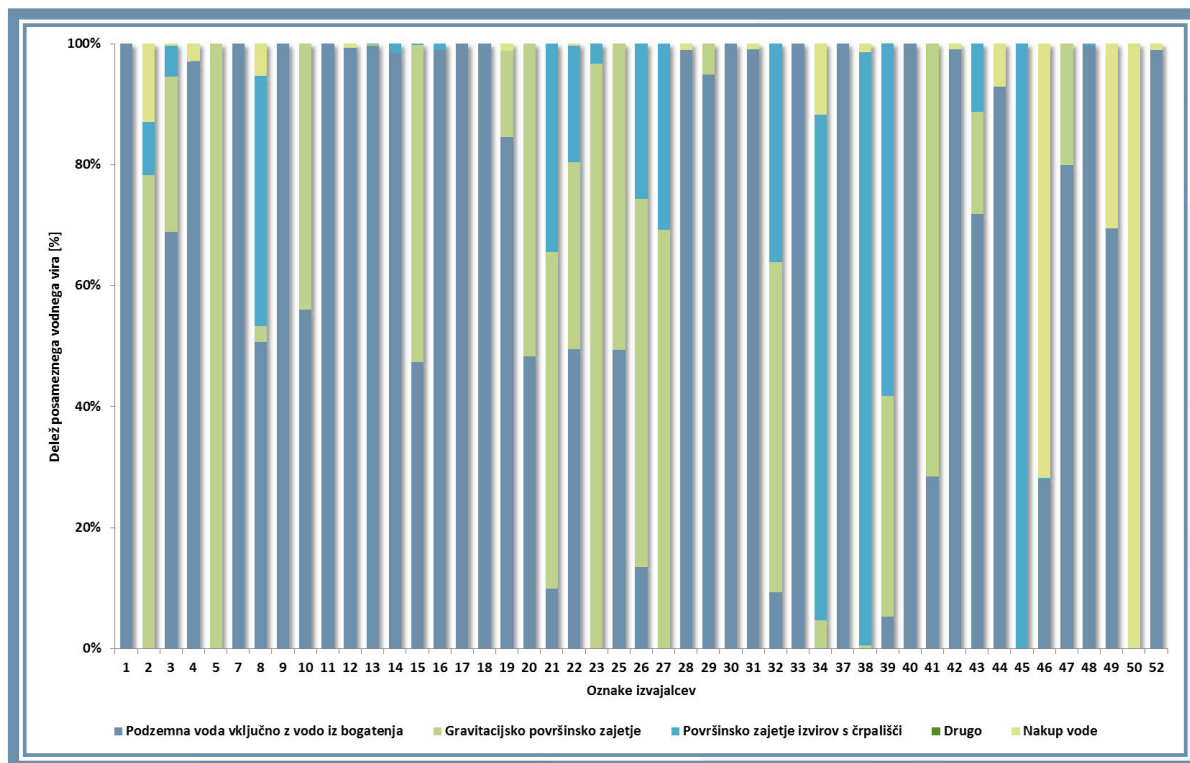
Struktura vodnih virov

Način pridobivanja vode za zagotavljanje oskrbe s pitno vodo pomembno vpliva na stroške izvajanja javne službe.

V strukturi vodni virov analiziranih izvajalcev v povprečju prevladuje podzemna voda, vključno z vodo iz bogatenja, saj predstavlja kar 67,5 % vodnih virov. Glede na strukturni delež sledita gravitacijsko površinsko zajetje (18,8 %) in površinsko zajetje izvirov s črpališči (11,1 %). Nakup vode predstavlja v povprečju analiziranih izvajalcev le 2,7 %, vendar pri posameznih izvajalcih javne službe predstavlja pomemben vir vode. Zahtevnost pridobivanja vode predvsem pa nakup vode od drugih dobaviteljev vplivata na višje stroške izvajanja javne službe.

Vir: Primerjalna analiza izvajanja oskrbe s pitno vodo za leto 2015, Inštitut za javne službe, 2017.

Vir: Primerjalna analiza izvajanja oskrbe s pitno vodo za leto 2015, Inštitut za javne službe, 2017.

Postopki obdelave in priprave vode

Načrpana in zajeta surova voda je na posameznih vodnih virih različne kakovosti in pogosto brez predhodne obdelave ni primerna za pitje. Voda se zato z različnimi postopki, s katerimi se odstranijo vse nezaželene snovi, ki presegajo dovoljeno mejno vrednost, pripravi za končne uporabnike. Izbrana tehnologija priprave pitne vode je odvisna od vrste in stopnje onesnaženja.

V analizi smo primerjali delež načrpane surove vode, ki jo morajo posamezni izvajalci dezinficirati⁵ in količine, za katere je potrebno izvesti postopke osnovne⁶ ali dodatne⁷ priprave. Količina vode, ki jo je po posameznem postopku potrebno pred distribucijo ustrezno obdelati in pripraviti, se pri posameznih izvajalcih zelo razlikuje. V povprečju izvajalci dezinficirajo 65,3 % količin surove vode ter osnovno pripravijo 11,2 % in dodatno 6,6 % načrpanih količin. Izvajalci, ki morajo celotne količine vode dezinficirati in tudi osnovno ali dodatno pripraviti, imajo s tem povezano neprimerno višje stroške, kot izvajalci, ki jim teh postopkov zaradi ustrezne kakovosti surove vode ni potrebno izvajati. Pri tem velja izpostaviti, da morajo nekateri izvajalci zaradi geografskih značilnosti oskrbovalnega območja

⁵ Dezinfekcija s kemičnimi sredstvi (klor, klorov dioksid, ozon) ali fizikalnimi postopki (obsevanje z UV žarki, membranska filtracija).

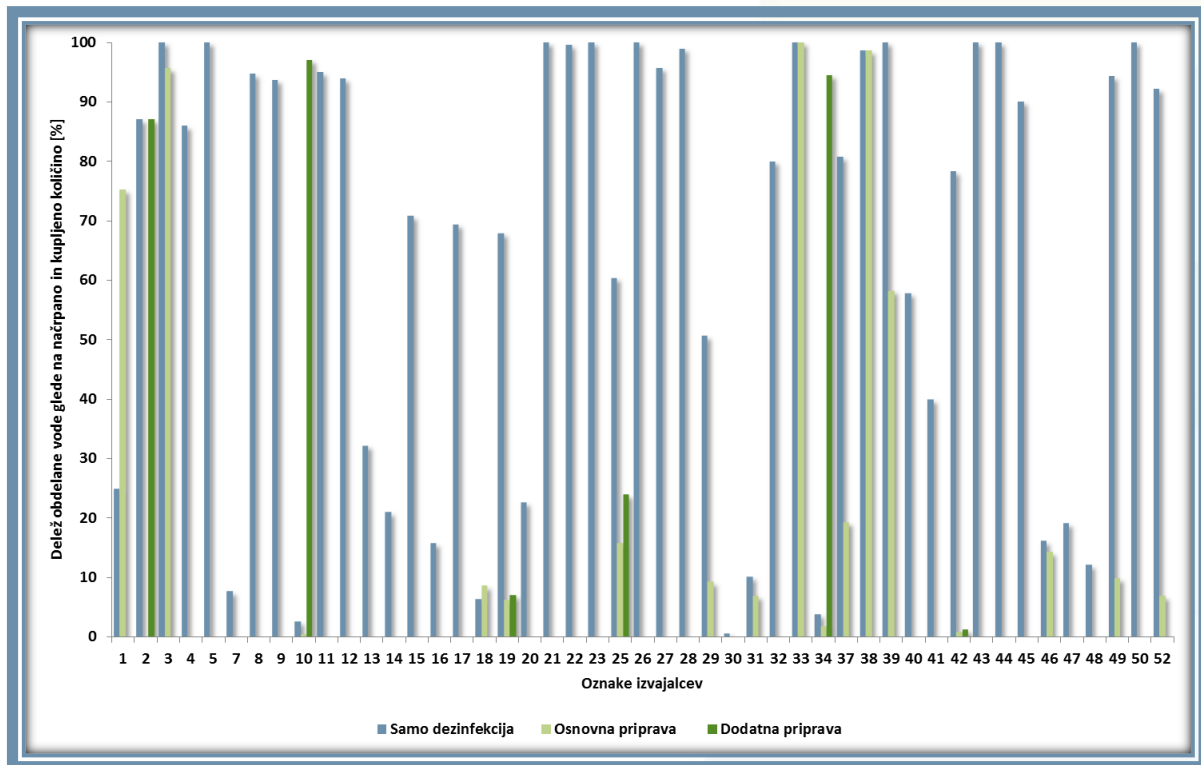
⁶ Filtracija z apnencem, prezračevanje, razplinjanje, vzpostavljanje pH ravnovesja, flokulacija, sedimentacija ipd.

⁷ Postopek mehčanja, postopek ionske izmenjave, membranska filtracija, adsorbcija na aktivno oglje, denitrifikacija ipd.

določene količine vode večkrat dezinficirati, kar povzroča dodatne stroške izvajanja oskrbe s pitno vodo.

GRAF 25

Delež obdelane količine vode po posameznih postopkih

Vir: Primerjalna analiza izvajanja oskrbe s pitno vodo za leto 2015, Inštitut za javne službe, 2017.

KAKOVOST IN ZANESLJIVOST OSKRBE S PITNO VODO

Kakovost pitne vode

Kakovost pitne vode v Sloveniji je predpisana s Pravilnikom o pitni vodi (Ur. l. RS, št. 19/04, 35/04, 26/06, 92/06, 25/09 in 74/15), ki določa, kako se ugotavlja in ocenjuje varnost oskrbe s pitno vodo. Izvajalci morajo zagotavljati skladnost in zdravstveno ustreznost vode na mestih, kjer se voda uporablja kot pitna. Zagotavljanje predpisane kakovosti velja za vse izvajalce, ne glede na prostorsko urejenost in oskrbovalne značilnosti posameznih vodovodnih sistemov, ki jih upravljajo.

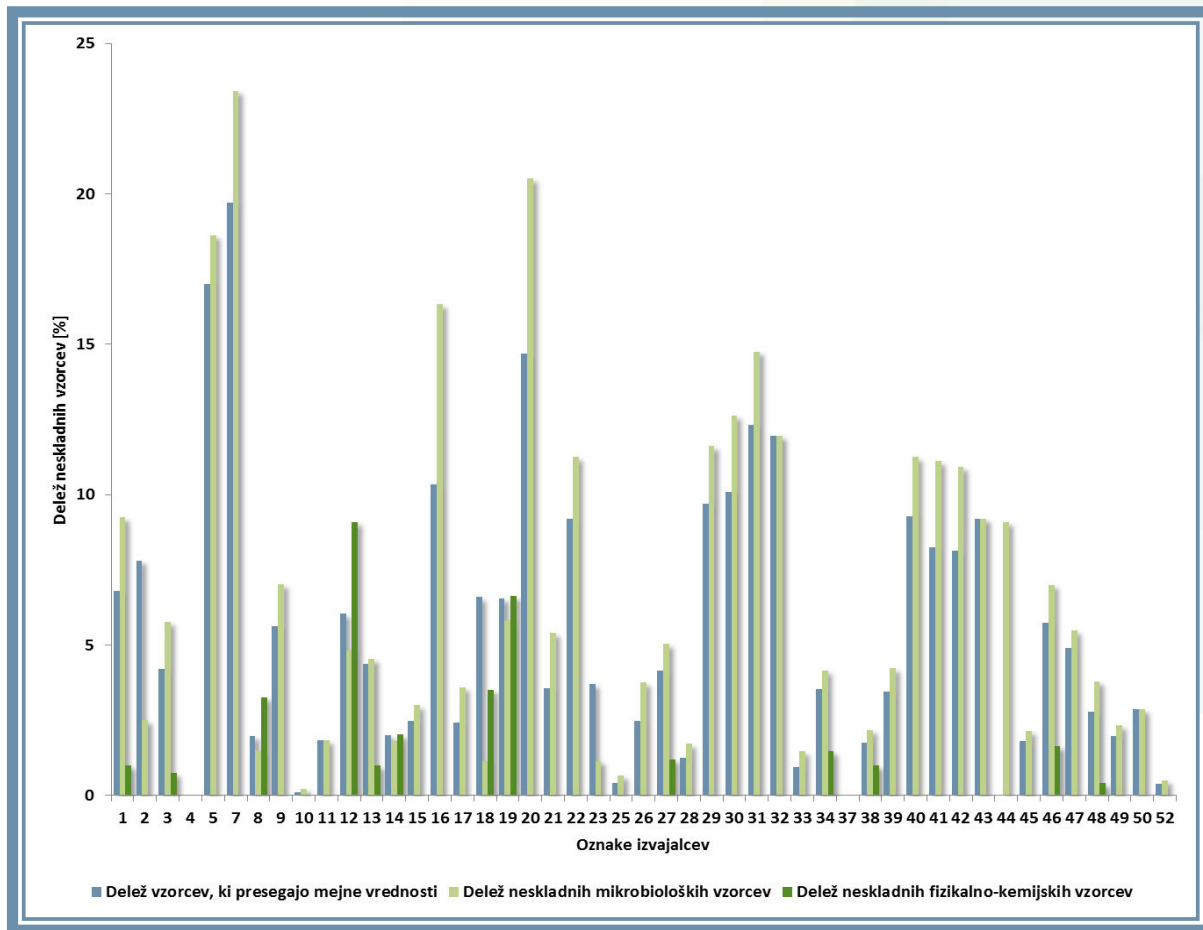
Na višino deleža neskladnih vzorcev s Pravilnikom o pitni vodi vplivajo število izvedenih analiz glede na predpisano število analiz, način pridobivanja ter postopki priprave vode, starost in struktura omrežja, okvare in poškodbe omrežja, vzdrževanje in obnove omrežja. Iz podatkov o deležu neskladnih vzorcev s predpisi o kakovosti vode izhaja, da izvajalci zagotavljajo različno stopnjo kakovosti oskrbe s pitno vodo.

Delež neskladnih vzorcev v vseh analiziranih vzorcih na območju izvajalcev javne službe odvzetih v letu 2015 se pri anketiranih izvajalcih giblje med 0 in 19,7 %, povprečno 5,4 %.

Delež neskladnih mikrobioloških vzorcev je v povprečju znašal 6,4 %, delež neskladnih fizikalno-kemijskih vzorcev pa 0,7 %. Zagotavljanje ustrezne kakovosti pitne vode je povezano s stroški in odvisno od kakovosti vodnega vira ter stanja vodovodnega omrežja.

GRAF 26

Delež neskladnih analiziranih vzorcev s predpisi o kakovosti vode na območju izvajalcev javne službe

Vir: Primerjalna analiza izvajanja oskrbe s pitno vodo za leto 2015, Inštitut za javne službe, 2017.

Vodne izgube

Vodne izgube so tesno povezane s starostjo omrežja, poleg tega pa na višino izgubljenih količin vode vpliva še vrsta drugih dejavnikov: dolžina omrežja, število priključkov, okvare in poškodbe omrežja, značilnosti oskrbovalnega območja, maksimalni tlak, specifična poraba vode, vzdrževanje in obnova vodovodnega omrežja idr.

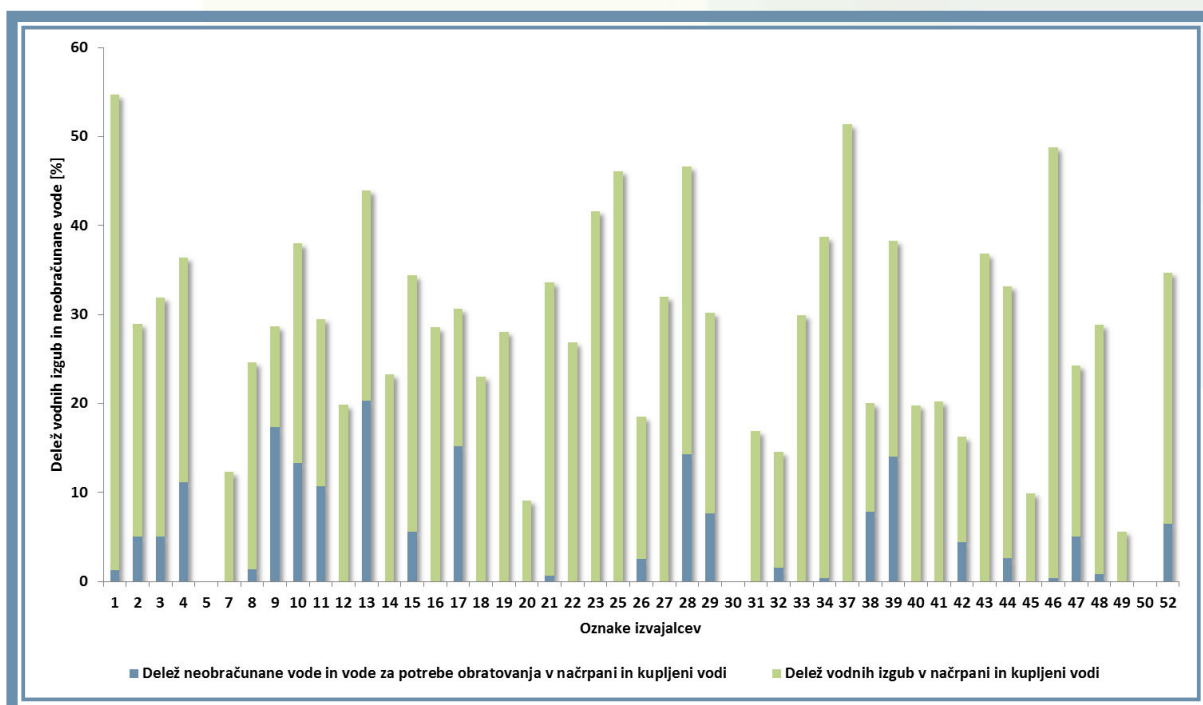
Z ekonomskega vidika vodne izgube pomenijo višje stroške, povezane s črpanjem, pripravo in distribucijo izgubljene vode. S tega vidika so pomembne celotne količine neprodane vode, ki poleg vodnih izgub vključujejo tudi količino dobavljene, a neobračunane vode, ter vodo porabljeno za potrebe obratovanja. Večji kot je delež neprodanih količin, v večji meri z njimi povezani stroški obremenjujejo enoto prodane vode.

Delež vodnih izgub v načrpani in kupljeni vodi se giblje od 0 do 53,4 %, povprečne vodne izgube analiziranih izvajalcev znašajo 23,7 %. Delež neobračunane vode in vode za potrebe obratovanja znaša od 0 do 20,3 %, povprečno 3,7 %. Skupen delež neprodane vode se giblje od 0 do 54,7 %, povprečno 27,4 %.

Iz podatkov izhaja, da nekateri vodovodni sistemi v upravljanju anketiranih izvajalcev nimajo vodnih izgub ali imajo delež skupne neobračunane vode manjši kot 10 %, kar si je v praksi težko predstavljati, zato je pri interpretaciji rezultatov analize potrebna ustrezna presoja podatkov.

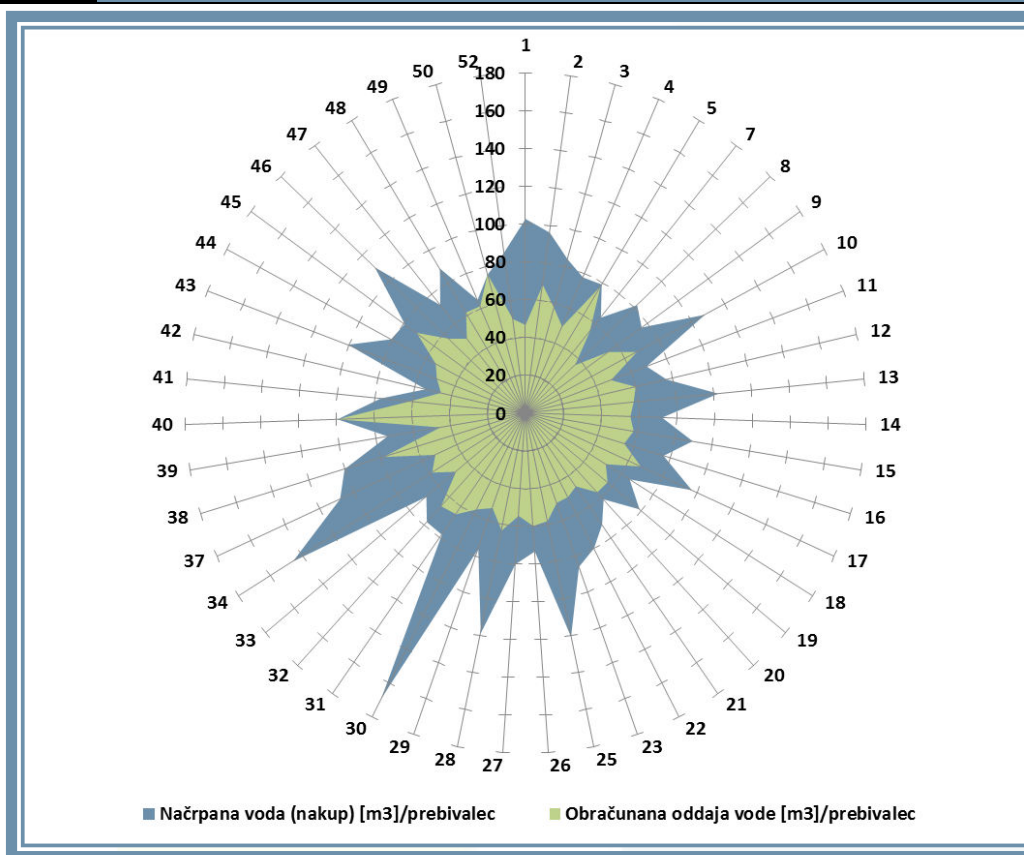
GRAF 27

Delež vodnih izgub ter neobračunanih vodnih količin glede na načrpano in kupljeno količino vode

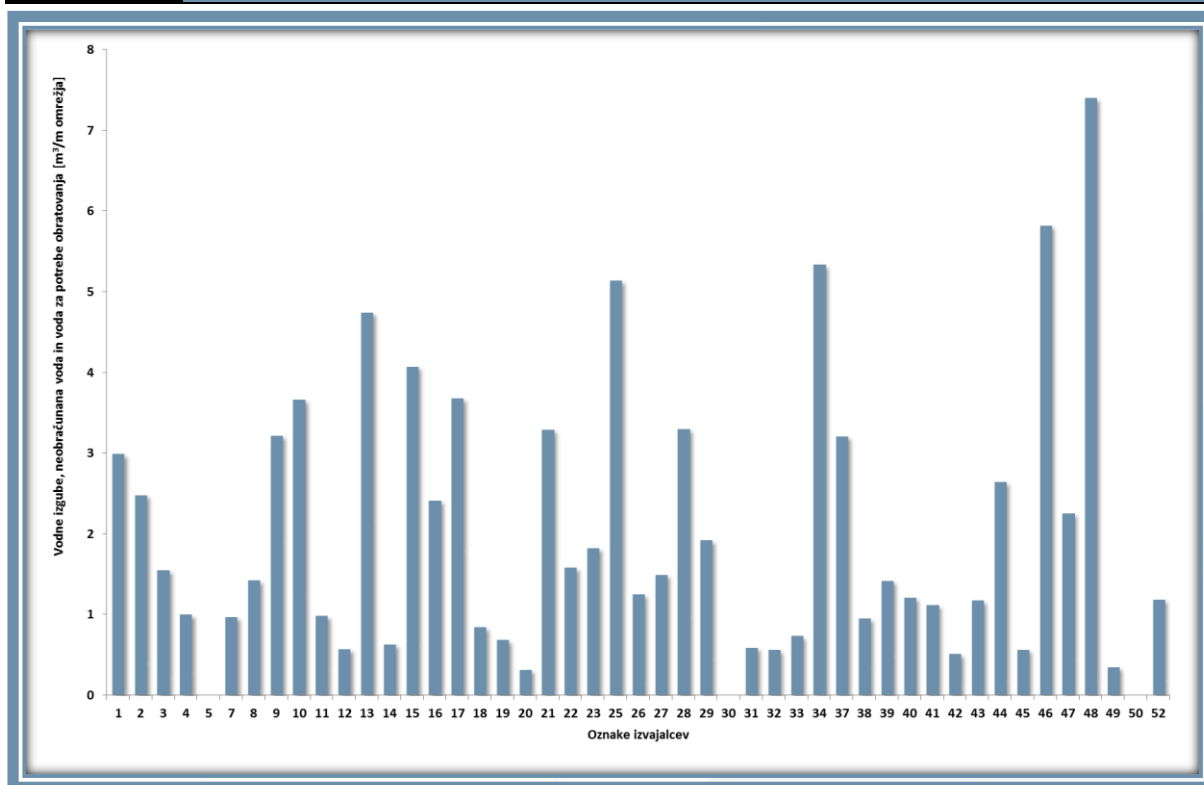
Vir: Primerjalna analiza izvajanja oskrbe s pitno vodo za leto 2015, Inštitut za javne službe, 2017.

Količina načrpane in kupljene vode na prebivalca se giblje od 54 do 169 m³, povprečno 87 m³ na prebivalca, obračunana oddaja vode pa se giblje od 36 do 99 m³, povprečno 58 m³ na prebivalca. Razlika je neobračunana količina vode, ki se pri analiziranih izvajalcih giblje od 0 do 112 m³, povprečno 29 m³ na prebivalca.

Vir: Primerjalna analiza izvajanja oskrbe s pitno vodo za leto 2015, Inštitut za javne službe, 2017.

Vodne izgube, merjene s količino izgubljene vode na meter vodovodnega omrežja, kažejo velika odstopanja med posameznimi izvajalci, kar kaže na različno stanje vodovodnega omrežja in s tem povezano kakovost oskrbe s pitno vodo. Vodne izgube se po podatkih analiziranih izvajalcev na dolžino omrežja gibljejo od 0 do 7,2 m³ na meter omrežja in v povprečju znašajo 1,7 m³ na meter omrežja.

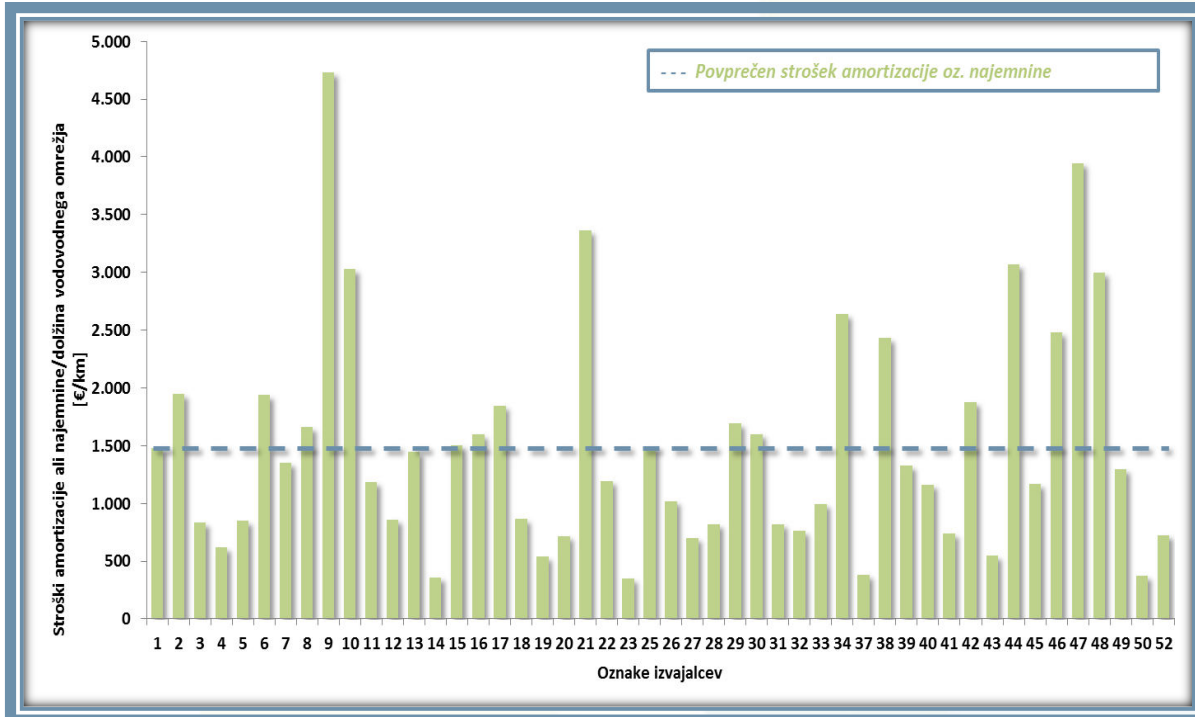
Vir: Primerjalna analiza izvajanja oskrbe s pitno vodo za leto 2015, Inštitut za javne službe, 2017.

TRAJNOSTNA NARAVNANOST IN STROŠKOVNA UČINKOVITOST

Vodovodni sistemi morajo biti ažurno dograjevani in imeti trajno sposobnost za uresničevanje načrtovanega prostorskega razvoja. Vodovodno omrežje predstavlja pretežni del infrastrukturnih sredstev in pomembno je, da se stalno izvajajo ukrepi za ohranitev in izboljšanje uporabnosti omrežja. Trajnost izvajanja javne službe zagotavlja tudi obseg izvedenih obnov vodovodnega omrežja. Glede na to je izrednega pomena, da se sredstva amortizacije oz. najemnine za uporabo javne infrastrukture oblikujejo v predpisani višini in namenijo za zagotavljanje trajnostnega razvoja vodovodne infrastrukture.

Stroški amortizacije oz. najema javne infrastrukture

Stroški amortizacije v povprečju predstavljajo 65 % vseh stroškov javne infrastrukture in pomembno vplivajo na višino omrežnine. Višina stroškov amortizacije je odvisna od realno ovrednotene infrastrukture ter upoštevane stopnje amortizacije. Z Uredbo MEDO se amortizacija izračunava enotno, po metodi časovnega amortiziranja, glede na stopnjo izkoriščenosti zmogljivosti infrastrukture javne službe in ob upoštevanju življenjske dobe oz. amortizacijske stopnje, ki jo predpisuje Uredba MEDO. Pri tem mora biti najemnina, ki jo občina kot lastnica infrastrukture zaračunava izvajalcu javne službe, najmanj v višini obračunane amortizacije.

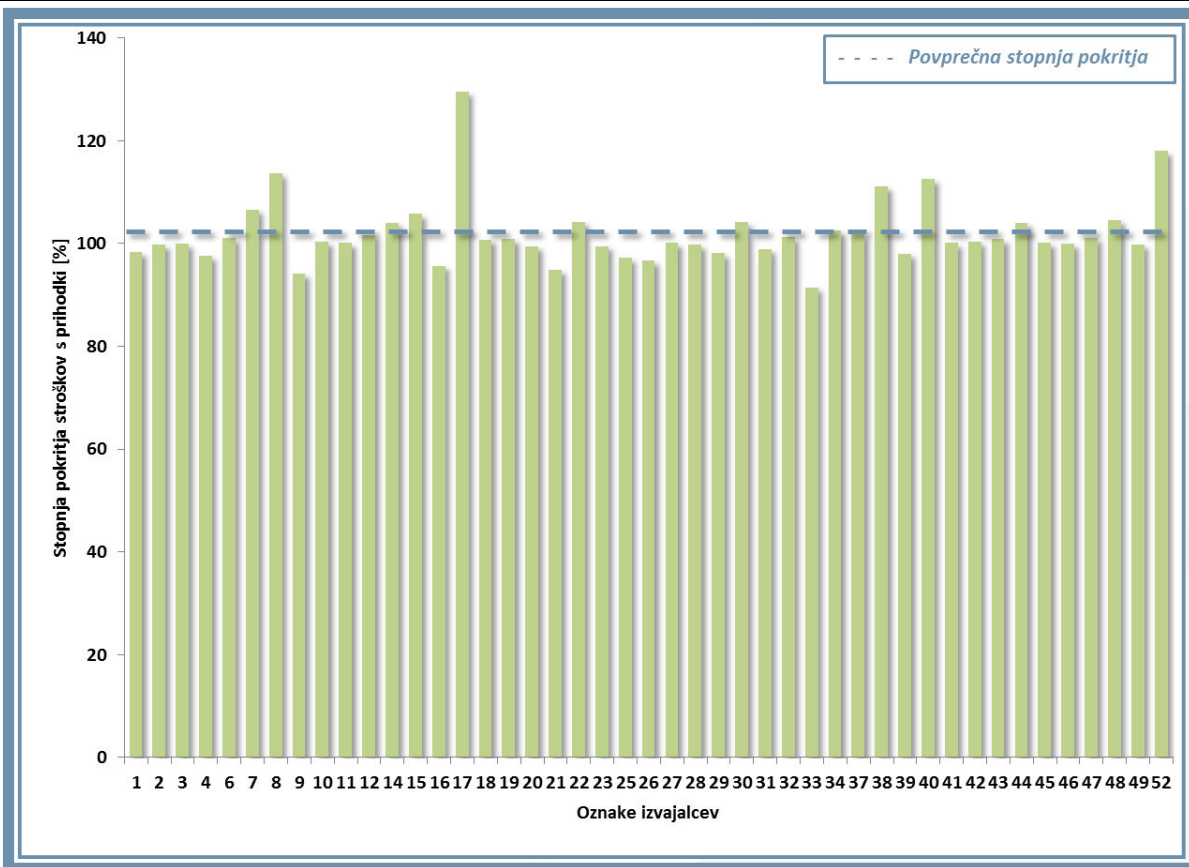
Vir: Primerjalna analiza izvajanja oskrbe s pitno vodo za leto 2015, Inštitut za javne službe, 2017.

Vodovodno omrežje predstavlja pomemben del javne infrastrukture, zato smo analizirali, v kakšni višini je pri posameznih izvajalcih obračunan strošek amortizacije oz. najemnine za javno infrastrukturo glede na kilometer vodovodnega omrežja.

Preračunano na kilometer omrežja znaša strošek amortizacije oz. najemnine za javno infrastrukturo od 349 do 4.729 EUR/km omrežja, povprečno 1.484 EUR/km. Velik razpon kaže na to, da infrastruktura v vseh primerih ni realno ovrednotena, da se ne upoštevajo enotne amortizacijske stopnje ter da najemnina v vseh primerih ni obračunana v višini obračunane amortizacije. Navedene razlike vplivajo na različne stroške javne infrastrukture in s tem na ceno omrežnine.

Stopnja pokritja odhodkov s prihodki

Trajnost oskrbe z ekonomskega vidika zagotavlja polno kritje stroškov izvajanja dejavnosti in s tem zagotavljanje nemotene in kakovostne oskrbe s pitno vodo. Povprečna stopnja pokritja odhodkov s prihodki dejavnosti oskrbe s pitno vodo je znašala 102,0 % in se je gibala od 91,5 do 129,6 %. Iz anketnih vprašalnikov izhaja, da je od 46 izvajalcev, ki so navedli podatke o poslovanju, 16 izvajalcev (35 %) na dejavnosti oskrbe s pitno vodo v letu 2015 poslovalo negativno.

Vir: Primerjalna analiza izvajanja oskrbe s pitno vodo za leto 2015, Inštitut za javne službe, 2017.

POJASNJEVALNI KRITERIJI – POVZETEK ANALIZE VPLIVA NA STROŠKE OSKRBE S PITNO VODO

Prostorska urejenost oskrbe s pitno vodo

Število vodovodnih sistemov v upravljanju posameznega izvajalca pomembno vpliva na stroške izvajanja. Stroški oskrbe iz velikih vodovodnih sistemov so praviloma nižji, medtem ko so stroški oskrbe iz malih vodovodnih sistemov višji in se solidarno pokrivajo z enotno ceno na ravni občine oz. izvajalca javne službe. Izvajalci, ki zagotavljajo oskrbo s pitno vodo na pretežno ruralnih območjih, za katere je značilna razpršena poselitev in veliko število manjših vodovodnih sistemov, imajo praviloma višje stroške izvajanja javne službe.

Dolžina vodovodnega omrežja in število obračunskih vodomeroev kažeta gostoto odjema, ki vpliva tudi na količino prodane vode. Gostota odjema vpliva na stroške izvajanja javne službe, manjše število vodomeroev oz. faktorjev omrežnine na kilometer vodovodnega omrežja vpliva na višje stroške in obratno.

Struktura vodnih virov kaže prevladujoči način pridobivanja vode za zagotavljanje javne službe. Zahtevnost pridobivanja vode predvsem pa nakup vode od drugih dobaviteljev vplivata na višje stroške izvajanja javne službe.

Kakovost in zanesljivost oskrbe s pitno vodo

Izvajalci morajo zagotavljati skladnost in zdravstveno ustreznost vode na mestih, kjer se voda uporablja kot pitna. Zagotavljanje ustrezne kakovosti pitne vode je povezano s stroški in odvisno od kakovosti vodnega vira ter stanja vodovodnega omrežja.

Načrpana in zajeta surova voda je na posameznih vodnih virih različne kakovosti in pogosto brez predhodne obdelave ni primerna za pitje. Voda se zato z različnimi postopki, odvisno od vrste in stopnje onesnaženja, pripravi za končne uporabnike. Količina vode, ki jo je potrebno ustrezno pripraviti in obdelati, ter zahtevnost postopkov obdelave vplivata na stroške opravljanja storitve.

Vodne izgube z ekonomskega vidika pomenijo višje stroške, povezane s črpanjem, pripravo in distribucijo izgubljene vode. S tega vidika so pomembne tudi količine dobavljene, a neobračunane vode, ter voda porabljena za potrebe obratovanja. Večji kot je delež neprodanih količin, v večji meri z njimi povezani stroški obremenjujejo enoto prodane vode.

Trajnostna naravnost in stroškovna učinkovitost

Z vidika trajnostnega razvoja je izrednega pomena, da se sredstva amortizacije oz. najemnine za uporabo javne infrastrukture oblikujejo v predpisani višini in namenijo za zagotavljanje razvoja in obnovo vodovodne infrastrukture. Velike razlike v višini obračunane amortizacije oz. najemnine za javno infrastrukturo kažejo na različno infrastrukturno opremljenost in dejstvo, da infrastrukturna sredstva v vseh primerih niso realno ovrednotena, da se ne upoštevajo enotne amortizacijske stopnje ter da najemnina v vseh primerih ni obračunana v višini obračunane amortizacije. Navedene razlike vplivajo na različne stroške javne infrastrukture in s tem ceno omrežnine.

Z ekonomskega vidika trajnost oskrbe s pitno vodo zagotavlja polno kritje stroškov izvajanja dejavnosti. V letu 2015 je 35 % analiziranih izvajalcev na dejavnosti oskrbe s pitno vodo poslovalo negativno, kar omejuje zanesljivost in kakovost izvajanja storitev.

ZAKLJUČNE UGOTOVITVE

ZAKLJUČNE UGOTOVITVE

Obvezne občinske gospodarske javne službe varstva okolja se na posameznih oskrbovalnih območjih izvajajo pod zelo različnimi pogoji. Poleg naravnih pogojev na izvajanje vplivajo tudi številne tehnično-tehnološke značilnosti povsem lokalnega značaja, kar vpliva na lastno ceno storitev. Pri presoji učinkovitosti je zato ključno poznavanje in upoštevanje pogojev izvajanja oskrbe javne storitve, ki jih določajo značilnosti prostorske urejenosti oskrbovalnih sistemov v upravljanju posameznega izvajalca. Brez upoštevanja navedenega se namreč lahko izvajalcu pripiše neučinkovito izvajanje in temu primerno nižji priznani stroški, razlog nedoseganja zahtevanih vrednosti pa je dejansko lahko v različnih oz. zahtevnejših pogojih izvajanja dejavnosti. V takih primerih je primerjalna analiza najprimernejša metoda za celovito vrednotenje učinkovitosti izvajanja javnih storitev.

V primerjalno analizo izvajanja javne službe oskrbe s pitno vodo v letu 2015 je vključeno 48 izvajalcev, ki zagotavljajo javno službo v 160 občinah ter oskrbujejo 78,2 % vseh prebivalcev Slovenije. Analizirani izvajalci zagotavljajo 83,2 % vse prodane vode in upravljajo 61,3 % vodovodnega omrežja v Sloveniji. Povzamemo lahko, da gre za reprezentativen vzorec, na podlagi katerega lahko predpostavimo, da so splošni rezultati primerjalne analize reprezentativni za celotno področje oskrbe s pitno vodo v Sloveniji.

Stroški izvajanja javne službe oskrbe s pitno vodo so pomembno odvisni od prostorske urejenosti oskrbovalnega območja, predvsem gostote odjema ter značilnosti in stroškovne zahtevnosti vodovodnih sistemov, ki jih upravlja posamezni izvajalec. Primerjalna analiza stroškov izvajanja javne službe je bila zato najprej izvedena na podlagi ključnega kriterija, t.j. gostote odjema. Analiza je izvedena ločeno za stroške omrežnine in stroške opravljanja storitve javne službe, podana je primerjava skupnih stroškov izvajanja javne službe.

Obračunska cena omrežnine analiziranih izvajalcev se je v letu 2015 gibala od 1,3116 do 10,0244 EUR/faktor/mesec in v povprečju znašala 4,7276 EUR/faktor/mesec. Povprečna obračunska cena omrežnine, zmanjšana za prihodke posebnih storitev, je znašala 4,6717 EUR/faktor/mesec.

Obračunska cena vodarine se je pri analiziranih izvajalcih v letu 2015 gibala od 0,3898 do 1,3531 EUR/m³ in v povprečju znašala 0,6992 EUR/m³. Zmanjšana obračunska cena vodarine je v povprečju znašala 0,6528 EUR/m³.

Zmanjšana povprečna obračunska cena omrežnine analiziranih izvajalcev, ki so sodelovali v primerjalni analizi za leto 2014, je v letu 2015 za 4,1 % višja od povprečne zmanjšane cene omrežnine v predhodnem letu. Povprečna zmanjšana obračunska cena vodarine se je pri navedenih izvajalcih v letu 2015 glede na leto 2014 zmanjšala za 1,2 %. Tako pri ceni omrežnine kot pri ceni vodarine so pri nekaterih izvajalcih glede na predhodno leto opazne velike spremembe, tako v smeri povišanja kot tudi znižanja cene.

V analizi vpliva prostorske urejenosti oskrbovalnega območja na stroške omrežnine so bili izvajalci uskupinjeni glede na vsoto faktorjev omrežnine na kilometer vodovodnega omrežja in v analizi stroškov vodarine glede na prodano količino vode na faktor omrežnine.

Razvrstitev analiziranih izvajalcev v štiri skupine omogoča presojo obračunskih cen omrežnine in vodarine ob upoštevanju primerljivih pogojev izvajanja dejavnosti. Za posamezno skupino izvajalcev je izračunana primerjalna vrednost, ki jo predstavlja tehtano povprečje skupine. Za izvajalce, ki so razvrščeni izven tolerančnega območja in od povprečne vrednosti primerljive skupine odstopajo več kot $\pm 20\%$, je pri pojasnjevanju odstopanja treba upoštevati dosežene vrednosti pojasnjevalnih kazalnikov.

Velja poudariti, da na stroške izvajanja javne službe poleg gostote odjema vplivajo tudi drugi dejavniki, ki jih je treba upoštevati pri presoji stroškovne upravičenosti, saj lahko prav tako pomembno vplivajo na stroške.

V primerjalni analizi so podrobneje analizirani dejavniki prostorske urejenosti oskrbe s pitno vodo, kakovost in zanesljivost oskrbe ter trajnostna naravnost in učinkovitost izvajanja javne službe, ki pomembno vplivajo na stroške izvajanja javne službe.

Širok nabor analiziranih pojasnjevalnih kriterijev omogoča opredeliti dejavnike, ki pojasnjujejo razloge za pozicioniranje posameznega izvajalca nad ali pod povprečje primerljive skupine izvajalcev glede na ključni kriterij. S tem je zagotovljena strokovna podlaga za presojo stroškovne upravičenosti oskrbe s pitno vodo ob upoštevanju pogojev in okoliščin izvajanja javne službe.

Tudi pri primerjalni analizi za leto 2015 so opazni metodološko različni pristopi izvajalcev pri razčlenitvi stroškov, kar omejuje primerljivost posamezne skupine stroškov. Tudi vsebinsko poenotenje tehničnih podatkov zahteva določeno usklajevanje in vzpostavitev ustreznih evidenc. Temu je bila namenjena tudi izvedena predstavitvena delavnica s poglobljeno stroškovno analizo, ki je izvajalcem omogočila primerjavo posameznih parametrov izvajanja javne službe in analizo odstopanj.

Na koncu lahko povzamemo, da kljub omejitvam zaradi postopnega uveljavljanja enotno oblikovanih cen izvedene primerjalne analize za leta 2013, 2014 in 2015 že omogočajo časovno primerjavo posameznih parametrov izvajanja oskrbe s pitno vodo. Primerjalna analiza je sistematičen in kontinuiran proces. Z vsako izvedbo bo dosežena večja usklajenost in primerljivost podatkov in s tem možnost za poglobitev analize na procesno raven. S tem bo izvajalcem zagotovljena podpora za izboljšanje izvajanja javnih služb, občinam pa, da na strokovnih osnovah presojajo pogoje poslovanja in upravičenost cen javnih storitev.